

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. ௫.]

தஞ்சாவூர் (ஸ்ரீ). பங்குனி ௪, திகதி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, March 4, 1841.

[No. 5.

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான
பலி, பரிச்சேய்கை, அரசாட்சி மார்ச்சுக் முதலானவையெப்ப
பியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சுக்கப்படுமும்.
அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலீசு
கூறுதலாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக எங்காய் மடிந்த தாள் அ
வில ஒவ்வொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளிற்
பதித்தம் பண்ணப்படும்.

இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றற்கு, ௨. பென்சு அல்லது ௧௧. வெ
பன்சு சல்வி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னராகக் கொடுத்திரு
தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சிலிக்கு.

இதில் பத்திரப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்த
பணம் முன்னேற்றுகொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிட
கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றற்கு, ௧௫.
பன்சு. அல்லது ௧. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்ன
ர்கொடுத்திருந்தால் விலை, ௧ பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னே
கொடுத்துவைக்குங் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒ
ன்றற்கு ௧. பென்சு, அல்லது ௧. வென்சுச் சல்வி. மூன்று மாத
த்திற்கு முன்னராகக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

புதுவாற் செலவையிட.

காசிடம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை
னை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித்
வாற் செலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and
neral Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Gov
nment, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a
arter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price
one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the
ice is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at
e American Mission Press, Manepy, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid ad
essed to "The Editors of THE MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morn
g Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POVI
AYASINGEM; POINT-PEDRO—A. HOLMES; CALPENTYN—J. WOOD
VILL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLZ; COLOMBO—PHILIP CANJIMA
ADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD;
INDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. C. BROTHER
ON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

புதுருடுதேவு.—ப. காகநாதபிள்ளை.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 26.]

இந்து தேசச் சரித்திரம்.—Rivers.

உவது. கித்து கதி. இது எவ்விடத்தில் மீண்டு ஊறுகிறதென்று இ
ன்றுத் தெளிவாக விதானிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கண்டு அளவிட்டம
ட்டும் இக் கதி வட அட்சம் (கல) பாகை யிலும் பழங்குத் தேசாந்தரம்
அல) பாகையிலும் இமையத்தின் ஓர் பகுதியாகிய கயிலாசத்தில்
இருந்து (Cailes) புறப்பட்டு வடக்காகவும் வடமேற்காகவும் (சா)
யில் தூரத்துக்குப் பாய்ந்து மதுபடி. தென் மேற்காக ஓடி கின்ன

த்திபேத்து (Little Thibet) தேசத்திலுள்ள தராக (Drass) என்னு
ம் ஊரிற் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் இருந்து மலிச்சாரலுக்கு ஊடாக
(உா) மயில் தூரத்துக்கு ஓடி, முல்லாய் (Mullai) என்னும் மலைத்
தேசத்திற் சென்று அபசீன் (Abasseen) என்னும் கதியோடே கூ
டி, ஆவுக்கான் காட்டுக்கு வடக்காக விசாவித்திருக்கிற இத்துக் கூ
லி (Hindoo Coosh) என்னுஞ் சகிலித் தொடர்பான மலைகளுக்கு
ஊடாகச் சென்று (இய) மயில் தூரத்துக்கு மலிச்சாரல் வழியாய்
தோயிலா (Torbaila) என்னும் ஊருக்கு ஓடி கச்சென்னம் (Chuch)
பன்னத்தாக்கிற் சென்று, அற்றக்கு (Attok) பட்டணத்துக்கு அருகாக
ச (சய) மயில் தூரத்துக்குப் பாய்ந்து, மேற்கேயிருந்தோடி வருகி
ற கபோல கதியோடே (Caulbul river) சேர்ந்து அவ்விடத்தில் சா
விமான் மலையில் இருந்து புறப்பட்டு வருகிற பற்பல ஊற்றுகளோ
டே கூடி அதிக கொந்தளிப்புண்டாருவதிலும் ஒரு கலி உண்டாகு
வதுண்டு. அதின் சத்தம் வெகு தூரத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கே
ட்டும், மித்தாண்டக் கோட்டையில் (Mittandakote) கித்து கதி ஐ
ந்து கதிகளோடே சேர்ந்து பாஞ்சாலமென்றழைக்கப்படுகின்றது.
பல்லாவியிலும் (Fullalees) இவ்வாற்றின் ஓர் கொப்பு. பாரிக் தேச
த்தார் இக் கதியை ஆபுசித்தி (Aub Sindee) என அழைக்கிறார்கள்.
அற்றக்குப் பட்டணத் துவங்கி லுத்தார் காடுவரையில் இக் கதியை
அற்றக்கு கதியென்றழைப்பார்கள். இத்துமத்தவர்களுடைய ச
மயசாத்திரங்களில், பாகார் தேசத்துக்குக் காசிப் பட்டணத்துக்
கும் ஊடாகப் பாய்கிற கருமகாசத்தின் (Caramnassa) சலத்தைத்
தீண்டுவதும், வக்காணத்தின் ஓர் கதியாகிய காரதோயத்தில் (Cara
toya) ஐதானம் பண்ணுவதும், குண்டகாசதியில் (Gunduk) கீத்து
வதும், கித்து கதியைக் கடப்பதும் மகா பாதகமெனச் சொல்லப்
பட்டிருக்கின்றது. மேற் சொல்லப்பட்டதற்கு மாறாக, காகயீரத்
துப் பிராமணரும் ஆவுக்கான் காட்டிலுள்ள பிராமணரும் கான் தோ
றும் கித்து கதியைக் கடத்துபோவார்கள். கித்து கதி (தூளா) மயில்
தூரத்துக்குப் பாய்ந்து இத்துசமுத்திரத்திற் போய் விழுகின்றது.

உவது. பருணியாறு. இது கங்கையாற்றின் ஊற்றக்கருகாக இ
மையத்திலிருந்தெழும்பி, தெல்வி ஆகியா என்னும் கசாங்களுக்கு ஊ
டாகச் சென்று, மானவ காட்டிலிருந்தெழும்புகிற சம்பல் கதியோ
டே சேர்ந்து அல்லாபாத்துக்கருகாகக் கங்கையோடே சேருகின்ற
து. இரண்டு கதிகள் ஒருமிக்க வந்து சேருமிடத்தைப் பராயசம்
(Prayag) எனச் சொல்வது. பருணியாற்றின் கீனம் (அர)மயில்.
இக்கதி பருளேதரியிலிடமாகப் புறப்பட்டு (Jumnoutri) வருகிற
தாகத் தெரியப்பட்டிருக்கின்றது.

உவது. பிரமபுத்திரகதி. இக்கதி கங்கையாற்றைப் பார்ச்சு அளவி
ற் பெரிதாயிருந்தாலும் இத்துமத்தவர்கள் கங்கையைப்போல இ
தைப் பரிசுத்தமென்றெண்ணுவதில்லை. இக் கதி வட அட்சம் (உஅ)
பாகையிலும் கிழக்குத் தேசாந்தரம் (கக) பாகையிலும் திபேத்து
த் தேசத்தின் மனசாருவரம் (Manabarovara) என்னும் வாலிக்கரு
காக இமையத்தின் வடசாரலில் இருந்தெழும்பி, கிழக்காகத் திபேத்
துத் தேசத்துக் கூடாகச் செல்லுகின்றது. அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
இக் கதியை சம்பு (Sanpo) என்றழைப்பார்கள். அவ்விடத்திலிரு
ந்து இலாஸா (Lassa) தேசத்துக்கோடி, மகாலாயார் (Grand Lama)
யின் கோவிலுக்கருகாவும், தேசலாமா (Tishoo Lama) யின் கோ
விலுக்கு வடக்காகவுஞ் சென்று வருகிற தூரத்துக்குக் கிழக்காக ஓடி மது
படி. தென் கிழக்காக சீனதேயத்தின் முகப்பிற் சென்று அளவிடத்தில்
இருந்து சேர்மேற்காக அசம தேசத்துக்கோடி மதுபடி. சீயத்துக்
குடாலில் (Gulf of Siam) விழுந்து வக்காணத்தை கோக்கிச் சென்று
தேற்காக தக்கா பட்டணத்துக்கூடாக ஓடி, வட அட்சம் (உச)
பாகையில் சிலலத்து (Sylhet) தேசத்தில் இருந்து பாய்கிற மெக்கு
கு (Megna) கதியோடே சேர்ந்து தென் கிழக்காக ஓடி இசாமுதி
(Issamutty) பூரிகங்கை (Boorigunga) ஊடையா (Luckia) முதலி
ய கதிகளோடே சேர்ந்து வக்காணக் குடால்கடவிற் போய் விழுகி
ன்றது. அதின் கீனம் (தூகாடு) மயிலாம். (தூகாடு) மயில் வகுடத்
துக்கு முன்னே ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ளவர்களுக்கு பிரம புத்தி
ரை இத்து தேசத்தின் பிரதான கதிகளில் ஒன்றெனத் தெரியாமல்

இருந்தது. இச் சதியைப் பற்றி வெகுதலபுராணங்களிற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது; விசேடமாகக் கவிக் புராணத்தில் பிரமாவுக்குச் சந்தன முனியின் தாரமாதிரி அழகைக்கும் பிறந்த புத்திரனைச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இவது. பஞ்ச சதியில் ஐந்து பிரதான சதிகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. அவையாவன சத்தாத்திரி (Sutledge or Satadru) விபாசு (Beyah or Beyas) அபிராபதி (Rauvey or Irrawaddy) சைனாபு (Chinaub) விதஸ்தம் (Vidusta or Gyelum) என்பவைகளே. மேற் சொல்லிய பஞ்ச சலங்கைக்கும் ஒருமித்துக் கூடிப் பாஞ்சாலமென்றழைக்கப்படுகின்றன. இச் சதிகளுக்கிடாக விசாவித்திருக்கின்ற லாகோர் தேசத்தின் ஓர் பகுதியையும் பாஞ்சாலமெனச் சொல்வது. இச் சதிகளுக்குச் சத்தாத்திரி பெரிய சதியாய்க் காணப்படுகின்றது. இப்பஞ்ச சதிகளும் ஒருமிக்கச் சேர்ந்து கிந்து சதியிற் போய் விடுகின்றன. ஒவ்வொரு சதிகளையும் பற்றி விபரஞ் சொல்ல முடியாது. அது கிறீசு, தக்கணத்தினுள்வார்களுக் தக்கச் தேசத்துக்கிடாகப் பாப்பிற பஞ்சாதினாசிய தங்கப்பத்திரி (Tombuddry) விருதை (Werda) மாத்புரம் (Matpurba) குதபுரம் (Gutpurba) கிருட்டிணவேணி (Krishna) என்பவைகளைப் பாஞ்சாலமெனச் சொல்வார்கள்.

கவது. கிருமணை ஆறு எடு இந்துதேசத்துக்குத் தக்கணத்திற்கும் எடுவெல்லியாறுக்குக்கின்றது. அது வட அட்சம் (உடது) பாகைக்கும் கிழக்குத் தேசாத்திரம் (அட) பாகைக்கும் ஊடாகக் கத்தவன காட்டிலிருந்தெழும்பி, மேற்காக காத்திரம், மாவனம், குசாத்தென்னும் காடுகளுக்கிடாக (எனடு) மயில் தாரத்துக்கோடி கம்பை (Cambay) குடாக்கடலிற் போய் விடுகின்றது.

எவது. கிருட்டிண சதி. இது தக்கணத்தைப் பற்றி இந்துதேசத்தையும் வெவ்வேறுபடுத்தியுள்ளது. இச் சதிமேற்கு சத்தாதி மயிலிருந்தெழும்பி தென்மேற்காக விசையப்பூரின்குள மெரிக்க (Merrich) பட்டணத்துக்கிடாகச் சென்று, சத்தாதி மயிலிருந்து பாப்பிற பற்பல வாய்க்கால்கள் சேர்ந்த வாரா (Warna) என்னும் சதியோடே சேர்ந்து அங்குமித்து இருந்து கிழக்காகப் பீதர் காடு, ஐந்திரபாத்தா, வடசுருக்காரென்னும் காடுகளுக்கிடாகப் பாப்பிற மாதபுரம், குதபுரம், வீமம் (Beema) தங்கப்பத்திரி என்னும் சதிகளோடே கூடி வட சருக்கார் வதியாய் குன்றி, மறுவிப் பட்டணம் என்னும் ஊர்களுக்கிடாக ஓடி (காடு) மயில் தாரத்துக்குப் பாப்பிற மறுவிப்பட்டணத்துக்குத் தென்மேற்காக வங்காளக்குடாக்கடலிற் போய் விடுகின்றது.

அவது. கோதாலிரி சதி. இது வெம்பாவுக்கு வடகிழக்கே (எம்) மயில் தாரத்துக்கப்பால் மேற்கு சத்தாதி மயிலின் கிழக்குப் புறத்திலிருந்தெழும்பி கீசாமின் இராச்சியத்தினுள் ஆரங்கப்பாத்திருக்குத் தெவிக்கமாதிரி ஐந்திரபாத்தாக்கும் ஊடாக மேற்கேயிருந்து கிழக்கே சென்று மதபடி தென்மேற்காக இராசு மத்திரி என்னும் ஊருக்கு அருகாக ஓடி இரண்டு பெரிய கொப்புகளாகப் பிரிந்து (கா) சதர் மயில் விதாரா முள்ள காசர் தீவு உண்டாகும்பொன்னி பல வாய்க்கால்களையாய்ச் சென்று வங்காளக் குடாவிற் போய் விடுகின்றது. அதின் கீசம் (அராம) மயில். தக்கணத்தினுள் இத்துமத்த வர்க்கள் கங்கையைப் போல இதைவும் பரிசுத்தமென்றெண்ணி வழிபட்டுவருகிறார்கள். இச் சதியும் கங்கையாற்றைப் போல பகவின் வாயிலிருந்து புறப்படுகிறதென்றெண்ணி கங்கை கோதாலிரி என்றழைப்பார்கள்.

கவது. தங்கப்பத்திரி. இது மைசூர் இராச்சியத்துக்கும் மாட தேசத்துக்கும் ஓர் எல்லையாய் இருக்கின்றது. இச் சதி கங்கையின் மணிகளில் இருந்தெழும்பி கிருட்டிண சதியிற் போய் விடுகின்றது.

வவது. காவேரி சதி. இது தக்கணத்தின் பிரதான சதிகளில் ஒன்றாய் இருக்கின்றது. இச் சதி குந்தக தேசத்தின் (Coorg) மணிகளிலிருந்தெழும்பி மைசூருக்கு ஊடாகச் சென்று வெகு தேசங்களைச் செழிப்பாக்குகின்றது. இச் சதி திருச்சிராப்பள்ளிக்கு ரோகக் கொல்லுகையில், இரண்டு கொப்பாகப் பிரிப்பட்டு ரெங்கசாதர் விதவமாதிரி சேங்கமென்னுள் தீவை உண்டுபண்ணுகின்றது. சேங்கத்தைப் பற்றித் தெவிவாக சேங்க மகத்துவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தென் கொப்புகளையும் உயரமான தரைபிற் பாப்பிற வாய்க்கால்களையாய்ச் செல்கின்றது. வட கொப்புகளையும் பதியான தரைபிற் சென்று (வக) மயிலுக்கப்பால் மற்றக் கொப்போடே சேருகின்றது. இதன் குடமுருட்டி ஆறு (Coleroon) எனச் சொல்வார்கள். இதில் அனேக கொப்புகள் உண்டு. கிசேடமானவைகளாவன, பாயினி (Bahminee) கோரையாறு, வெட்டாறு, வென்னாறு, கள்ளாறு, அரையாறு, வடவாறு என்பவைகளே.

வவது. கோமட்டி சதி. (Goomty) இது கமேபூனின் மணிகளில் இருந்தெழும்பி அபோத்திக்கிடாக வட மேற்கில் இருந்து தென். காசு ஓடி இலங்கை நகரத்துக்கப்பாற் சென்று கங்கையாற்றை வந்து விடுகின்றது.

வவது. மகா சதி பத்தில்குன்று மணிகளிலிருந்தெழும்பி பிரதேசத்துக்கிடாகச் சென்று அனேக சதிகளோடே சேர்ந்து கிழக்கு நகரத்துக்கு அருகாகப் பாப்பிற, இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து, ஒரு கொப்புகளில்கா வாலியினம் (Chilka Lake) மற்றக் கொப்புகளாகக் குடாக்கடலினம் போய் விடுகின்றது.

வவது. காகாசாதி (Goggra or Ghaghara) இது திபேத்துத் தாத்திலிருந்து புறப்பட்டுத் தெற்காக கமேபூன், கத்தா என்னுமிடங்களுக்கிடாகச் சென்று அவைகளை வெவ்வேறுபடுத்தியிருக்கின்றது. கவந்தவாராத்தில் (Swarga Dwara) பற்பல சிறு சதிகளோடே சேர்ந்து அபோத்திக்கிடாகப் பாப்பிற கங்கையில் வந்து விடுகின்றது. வவது. தபத்தி சதி. இது கத்தவன காட்டிலிருந்து புறப்பட்டுத் தென்மேற்கே குரத்த வழியாய்ச் சென்று கடலிற் போய் விடுகின்றது.

வவது. குண்டகா சதி. இது இமையத்திலிருந்தெழும்பி (சாபி) மயில் தாரத்துக்கோடி பதமவதி ஊருக்கு நேராகக் கங்கையில் வந்து விடுகின்றது. இச் சதியின் வரலாற்றைப் பற்றிய ஒருகதையைப் பட்டினம்மாயாக இத்துமத்தவர்க்குச் சொல்லுகின்றோம். முன்னொருகாலில் சனியிகாளுக்குப்பயர் துமிட்டுவானவாள் மாயமான மணியாய் வந்து கின்றாள். அதைச் சனியிகாவாற்றித் துழுவின் சாயலாய் வந்து இத்தப் போய் மணியின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் அறித்துப்போய் து. விட்டுவானவாள் மிகுந்த உபத்திரவத்தை அடைப அருவியுடனமயில் இருந்து வந்து தவிரவை சதியாகப் பாப்பிறது. அச்சதியைப் குண்டகா சதியெனச் சொல்வார்கள். இக் கதையைச் சொல்லாமோ, எம்பப்பட்டாதோ என்பதை வரலாற்றவர்களைத் தீர்த்துக் கொடுக்க. ஆனால் விட்டுவானவாள் தம்முடைய குப்பைக்கொண்டொழுது மாயமணியாயிருந்த கந்தையப் பரிசுத்தமாகித், தம்முடைய தொண்டர்களைய கிட்டுவாத்தார் அதை வணக்குமபடி சொன்னார். அதற்குச் சலவீகிராம் (Salegrams) என்று பெர்.

வவது. வைகை சதி. இது கிழக்குத் தேசங்களிலிருந்து பாப்பிற வாய்க்கால்களால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எப்பொழுதும் இச் சதியில் தன்னார் ஓடிக்கொண்டிருக்கமாட்டாது. ஆனால் மகேயப் பந்த காலங்களில் கிழக்கேயிருந்து புறப்பட்டுவரும். அவ்வெங்கிலு அகில் ஒரு மணிக்கும் எடுத்துப்போகக் கூடாது. தன்னார் கிழே சென்று மேனமாகப் பாபும். தன்னார் வற்றின காலங்களில் கவையின் ஊற்றை வெட்டி தன்னார் அங்கில்கொண்டுபோவார்கள். இச்சதி இராமகுதபுரத்துக்குகாக கடலிற் போய் விடுகின்றது.

வவது. தாம்பிரவன்னியாறு. இது மணியாற்றை மணிகளிலிருந்தெழும்பி திருநெல்வேலி முதலிய இராச்சியங்களுக்கிடாகப் பாப்பிற கடலிற் போய் விடுகின்றது. அதின் கையோரங்களில் இங்கிலாந்து காரர் கசத்துக்கு வங்காள முதலிய வீடுகள் கட்டி, கோட்டைகளில் அதிகம் உட்டணவையினில் அதிற் போய்ச் சஞ்சரிப்பார்கள். தாம்பிரவன்னியாற்றின் சலஞ் சுத்தமாகியிருக்கும். எப்பொழுதும் தன்னார் பாப்பிறதொண்டிருக்கும். இச் சதியை இத்துமத்தவர்கள் பரிசுத்த சதிகளென எம்புகிறார்கள். அவாகுடைய புரணங்களிலும் இச் சதிகளைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கங்கை ஆற்றின் வரலாற்றைப் பற்றி மதவையில் கத்தரோகபாராட்டை (கச) திருவிவியாட்டைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற தெவிவாகக் கட்டப்பட்டது. கிருட்டிண சதிக்குத் தெற்காக பென்னாறுபாறாநென்னும் பற்பல நதிகளும். கிச சதி, தீவதா சதி முதலியவைகள் சேர்பாறத்தினுள் சதிகளெயாம். சோனி சதி கத்தவன காட்டிலிருந்தெழும்பி கங்கையில் வந்து விடுகின்றது. இந்து தேசத்தில் பற்பல சதிகளும். அவைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றிச் சொல்ல முடியாது. [இன்னும் வரும]

கூட் என்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நூல்.

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

முதற் பிரிவு.—இ. அதிகாரம்.

பூமிபரிக்கை.

க. பூமிபரிக்கையின் முதற்கருமம் பூமியினுள்ள உரத்த பொருள்களை ஆராய்ந்து அதின் பற்பல பகுதிகள் ஒழுங்குபட்டி அல்லது பிரிபட்டிருப்பதற்கான கார

எங்கள் என்னவென்று அறிவதாயிருக்கின்றது. இதைப் பற்றி ஆராய்ந்தறிவது வெகு காரியங்கலில் மிகவும் வருத்தமானது. பூமியின் மேற்புறத்தை அல்லது மேனி நய மாத்திரம் நாம் சோதிக்கலாம். ஏனென்ற பூமியைக் கிண்டி அல்லது துளைத்து அரை மயிலுக்கு மேற்புறத் தாழ்வாய் அரிசிறதற்கு யாதொரு வழி யின்னமும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

உ. பூமியினது மேற் பரப்பான மேனியை மனிதர் ஆராய்ந்தறியக்கூடிய அளவுக்கு அது பெலனான கற்பார் பொருந்நிபதாயிருக்கின்றது. இந்தக்கற்பார் ஒன்றின் மேலொன்று படை படைபாயிருந்து ஒரு கற்பாரின் மேற்பின்னொருகற்பாரும் அதின்மேல் வேறொருகற்பாரும் ஒப்படியே வெண்காயத் தோல்போலப்படை படைபாய் இருக்கின்றது.

ஈ. இந்தக் கற்படைகள் பூமிபெங்குங் காணப்பட்டு ம், பூமியின் மேனி எங்கும் ஒப்புரவாயிராததினால் வெண்காயத் தோல்போல ஒழுங்குள்ளதாய் எப்பொழுது மிரா. என்றாலும் ஒவ்வொரு கற்படையும் வெவ்வேறு யிருக்கும்.

உ. கற்பார் பெரும்பாலும் கலப்பானதாயிருக்கின்றது. அதாவது, நிரசவஸ்துக்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை கூடித்திரண்டது. இதில் இரண்டு விதமுண்டு. கவது. பிசின்பற்று; அதாவது, குருந்தஞ் சாணையப் போல மணிகள் பிசினொன்றாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது. உவது. அணுப்பற்று அல்லது கருக்கல்லைப் போல அணுக்கூடித்திரண்டு சேர்ந்தது.

இ. கற்பார் ஐந்து வகைப்படும். கற்படை, பூமிமுழுதும் பரவியிருக்குதென்றெண்ணுகில் அதில் முதல்வகை ஆகக் கீழ்ப்பட்டதாய் அல்லது பூமியின் மையத்துக்குக் கிட்டினதாயும் இரண்டாம்வகை முந்தினவகைக் கீழ்த்திருக்கிறதாயும் ஒப்படியிப்படியேபோகும்.

ஈ. முதல் வகையிலே வெவ்வேறான ஏழு இனமுண்டு. அத்துடனே கீழ்த்தரமானவேறெட்டு இனமுண்டு. அவை முன் சொன்ன முதல் ஏழினத்துடனே கூடி அவைகளிருக்கும் பாத்திகளிலேகாணலாம்

உ. முதல் வகையான கற்பார் துவக்கத்தில் மாயாபிண்டத்திலிருந்து தோற்றினதாய் எண்ணப்பட்டு மூலக் கற்பாரொன்றைக்கப்படுகிறது. அவைக்குள்ள விசேஷித்த இலட்சணமென்னவெனில் அவைகளில் விலங்குசாதி அல்லது விருக்கசாதியெதுவுங் கல்வித்திராது. அவை பெரும்பாலும் பனிக்குபோலவுரத்திருக்கின்றன. ஆகப்பழைய கற்பார்களின்அதிக பூரணமானபனிக்கு உரப்புக்கொண்டவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் கற்பாரின் இந்தப்படைகள் எப்பொழுதும் ஒழுங்காய் இராமற் சிலவேளை கருங்கல்லையும், ஆகத் தாழ்வான கற்பார் வெறுமையாய் அல்லது மறுபடைகளில் மிதந்ததாயிருக்கும். அப்படியானது எல்லாத்தினும் உபரமிதந்து உ

யர்ந்த மலையினுச்சிவீற் காணப்படுகின்றது. நவ இங்கிலாண்டென்னுந் தேசத்திற் கொஞ்சங்குறைப முழுவதும் மூலக் கற்பாருள்ளதாயிருக்கின்றது.

அ. இரண்டாம் வகையான கற்பார், மாற்று ரூபக் கற்பாரொன்றைக்கப்பட்டு அதிலுள்ள படைக்கணக்குச் சரிவந்தாப்போல் முதல்வகைக்கற்பாரைத் தொட்டிருக்கும். இவைகளிற் காணப்பட்டிருக்கிற கீழ்த்தரக் கற்பார் மூலக் கற்பாருக்குச் சேர்ந்தது. இந்த இரண்டாம் வகையான கற்பாரில், கல்வித்தல் முதலுண்டாகின்றது. கல்விப்பவை, காணல், சேம்பு, பாசி முதலான விருக்கசாதியிற் கீழானவையும் விலங்கு சாதியில் முச்சுச்சிவிப்புமுக்களுமே. ஒருவேளை இந்தக் கற்பார்க்கு உண்டு பட்ட காலத்தில் நிறை யுயிரான யாதொரு விருக்கசாதியாகுதல் அல்லது விலங்கு சாதியாகுதல் பூமியிலேயில்லை.

க. மூன்றாம் வகையான கற்பார் தகட்டுக் கற்பார் அல்லது பாட்டுக் கற்பாரொன்றைக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் அவை பெரும்பாலும் பாடி பாடாயிருக்கும் பாத்திகளினுண்டு, அவை மாற்றுருவக் கற்பாரைத் தொட்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்றாம் வகையான கற்பாருக்குள்ள ஒவ்வொரு விதத்தினும் கல்வித்த பல பல பொருள்களாண்டு. என்றாலும் அவை விலங்குசாதி அல்லது விருக்கசாதியிற் கீழ்த்தரமான, மட்டி, மீன், ஆமை, சேம்பு, தாழை தாண்டென்பவைகளே. ஊர் திரி விலங்குகள் காணப்படவில்லை.

இ. நாலாம் வகை கீர்ப்பற்றுப்பாரொன்றைக்கப்பட்டுப் பூமிக்குமேலே முடியிருக்கும் மேற்படாகிய மணல், பருக்கைக்கல்லு, குறை, களிமண், கரி, உலோகக்கட்டியும் இன்னும் வேறு சில பொருள்களும் இவ்வகுப்பிலேசேர்ந்திருக்கின்றன. இந்தப்பாரிலே ஒப்பொழுதுள்ள விருக்கசாதியிற் கொஞ்சங்குறைப எல்லாவிதமும் பெரிய நாகாற் சேவன்களாக் கல்வித்திருக்கின்றன. இப்படிக்கல்வித்ததில் மனுஷ்வெண்புகள் கொஞ்சமும் காணப்படவில்லை.

ம. ஐவகைக் கற்பாரிற் கடைசியானது அல்லது ஆக உயர்ந்திருப்பது அக்கினிப்பிளப்புப் பாரொன்றைக்கப்படுகின்றது அதில் இரண்டுவிதமுண்டு, ஒன்று பொய்ப்பாரும் மற்றது மெய்ப்பாரும் இருக்கின்றன. பொய்ப்பாரில் நிரசவஸ்துக்களும் பிறவுமுண்டு. மெய்ப்பாரில் தீநீருங் தீக்கட்டிகளுமுண்டு.

மஉ. இந்த ஐவகைகளையல்லாமற் குறைப்பார் அல்லது இடப்பாரொன்றைப்பாருமுண்டு. அவையாவன பெரிய குழிகள் அல்லது கெபிகள் சிலவிடங்களில் ஆற்றப்பெருக்கினால் அல்லது மறுகாரணங்களினால் அள்ளப்பட்ட பலவிடங்களிலுள்ள பொருள்களினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறவை. அவைகளில் அநேக ஏராளமான மிருகங்களின் பாரொன்றென்று சொல்லுமென்புகள் காணப்படுகின்றன.

யு. ஏரோப்பை நாடுகளிற் கடற்கரையோரங்களிலுள்ள விசாலித்த மணல்வெளிகளும், இடப்பார் என்பதற்குச் சேர்ந்தவை. கடற்பெருக்கு மணல்களையிலொதுக்குகின்றது. கடல்வற்றற்கு அந்த மணல் காய்ந்து காற்றினால் உள் நாட்டுக்குள் ஒதுக்கப்பட்டுச் சிலவேளைகளிற் காடுகளாயும் வீடுகளாயும் வயல்களாயும் கிராமங்களாயும் அந்த மணல் முடிப்போடுகின்றது. பிசுக்கே குடாவில் வெகு கிராமங்கள் இப்படி மாண்டு போயின.

யசு. எகிப்துத் தேசத்திற் சில பட்டணங்கள் மலை போற்பொங்கி எழும்புகிற மணலுக்குள் மாண்டுபோயின. அவ்விடத்தில் இப்படி எசுமாய் மாண்டுபோன கிராமங்களுக்கு மேலாக நீங்கள் நடந்த போகலாம். சிலவிடங்களில் உயர்ந்த வீடுகளின் முகமிகள் இன்னமுங் காணப்படுகின்றன. ஆனால் வயல்களும், மரங்களும், மனுஷருடைய சுவாத்தியமான இல்லிடங்களும் போய் விட்டன. எங்கும் மண், மண்ணாகவே கிடக்குது.

யடு. சமுத்திரத்திலே பொட்டுப் பொட்டாய்க் காணப்படுகிற பல பல தீவுகள் பற்பலகாரணத்தினாலுண்டாயின. அவைகளில் அநேகம் தாங்கள் சேர்ந்திருக்கப்பட்ட சண்டத்துக்குந் தங்களுக்குந் கடல் உள்ளிட்டோடிப் பிரித்ததினாலும் வேறுசில, அக்கினிப் பிளப்பினாலுமுண்டாயின. சில தீவுகள் முழுதும் முருகைக் கற்பூச்சினால் அல்லது முச்சடச் சிலிகளாலுண்டாயின. தென் கடற் தீவுகள் முருகைக்கல்லால் உண்டாகிய பெரிய முருகைப் பூண்டித் தொடர்களாற் சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART 1.] On Geology. [CHAPTER V.

1. THE first object of geology is to examine the solid substance of the earth,—and to learn by what causes its several parts have been either arranged or disorganized. This inquiry is very difficult on many accounts: we can only examine the outer surface or mere crust of the earth; for no means have ever been found, either by boring or digging, to penetrate into it more than half a mile.

2. So far as men have been able to examine the crust of the earth's surface or covering, they find it is composed of a multitude of strong masses, or rocks. These rocks are laid over one another, so that a rock, of one kind of stone, is covered by a rock of another kind, and this second kind by a third, and so on, somewhat like the coats of an onion.

3. These layers of rocks may be traced all over the globe, though they are not always as regular as the coats of an onion, because the earth is not so smooth on its surface, but every stratum of rock occupies its determinate place.

4. Rocks are usually compound, that is, composed of more than one mineral substance. There are two kinds of these: first, *cemented*, that is, composed of grains held together by a cement, as *sandstone*, or *pudding-stone*; second, *aggregat-*

ed, or composed of parts connected without cement, as *gneiss* and *granite*.

5. Rocks are divided into FIVE CLASSES. If we suppose the layer of rocks to extend over the whole earth, the first CLASS would lie lowest or nearest the centre, the second CLASS next, and so on.

6. The FIRST CLASS comprises seven distinct sets, as *granite*, *gneiss*, *mica-slate*, *clay-slate*, *porphyry*, a peculiar kind of *serpentine*, and *sienite*. There are also eight subordinate rocks of this class, *topaz*, another kind of *porphyry*, *serpentine*, *limestone*, *flint-slate*, *trap*, *quartz*, and *gypsum*. These are often found in beds in the midst of some of the first named sets.

7. This first class of rocks is supposed to have emerged first from chaos, and hence are called PRIMITIVE FORMATIONS. They are distinguished by the following character. They are never found in any of them a single relic of animal or vegetable petrification; and they are generally crystallized—the oldest rocks having the most perfect crystallized appearance. But these coats of rocks are not always regular; sometimes even granite itself, the lowermost rock, is left bare or thrown above the other strata, and then it usually rises highest of all and is found on the tops of the loftiest mountains. New-England consists almost entirely of the primitive formations.

8 The SECOND CLASS of rocks, called TRANSITION FORMATIONS, that which, when the number of coatings is complete, lies immediately over the first, consists of *gray-wacke*, a peculiar kind of *limestone*, *greenstone*, and *amygdaloid*. The subordinate rocks found in these belong to the primitive formations. In this second class of rocks, petrifications first make their appearance. The petrifications are reeds, ferns, mosses, and a few others, which are the lowest kind in the scale of vegetable life, and for the animals we find a few zoophitic worms. There was not, probably, when these rocks were formed, any perfect plants or animals on earth.

9. The THIRD CLASS of rocks is called FLOETZ, that is, FLAT or HORIZONTAL FORMATIONS, because they usually appear in beds nearly horizontal. They lie immediately over the transition class, and consist of twelve sets of rock, namely, sandstone, three sets; limestone, three sets; gypsum, three sets; calamine; coal; and trap. In this third class there are many petrifications, in every one of its sets; but still the animals and vegetables are in a low scale, as shells, fishes, tortoises, ferns, pines, and reeds. No land animals are found.

10. The FOURTH CLASS of formations is called ALLUVIAL, and constitutes the great mass of the earth's solid crust. Sand, gravel, loam, clay, coal, iron ore, and some other substances, are arranged in this class. In this formation are found petrifications, of almost all kinds of our present vegetables, and many of the largest quadrupeds. But there are no remains of the human race found in any of these petrifications.

11. The LAST or UPPERMOST of the FIVE CLASSES of rocks, is called the VOLCANIC FORMATIONS. It has two sets, the false and true. The false comprise mineral substances, such as *porcelain*, *jasper*, and some others. The real volcanic minerals are lavas and tufa.

12. Besides these FIVE CLASSES, there are PARTIAL or LOCAL FORMATIONS, that is, vast hollows or basins, which have, in some instances, been filled up with materials carried thither from many places, by the overflowing of rivers, or other

ses. In these formations the bones, called fossil bones, a multitude of animals, are found.

13. The downs, as the wide sandy plains, on the seacoasts many European countries are called, are also of local formation. The tides push the sand towards the shore. When the tide recedes, and the sand becomes dry, the wind drives farther and farther inland, till, in some instances, it has overwhelmed forests, houses, fields, and villages. In the Bay of Biscay, a number of villages were thus buried.

14. In Egypt, cities have been buried under the drifting sands that swell like mountains. You can there walk over whole villages which have been thus swallowed up. In some places, the tops of the highest buildings are still visible. But the fields, and the trees, and the pleasant dwellings of man, are all gone—and sand, sand is all around.

15. The various Islands, that spot the surface of the sea, have arisen from various causes. Many of them have been separated from the adjoining continent by the inroad of the sea; others have been thrown up by volcanoes. Other islands are altogether the work of the coral insects, or zoophytes. The South Sea Islands are of coral origin, and surrounded by enormous belts of coral reefs. The principal worm which constructs these islands is the *madrepora lubricata*.

கள்ளருத்தல்.

காமைக்காரரே,

கள்ளருத்தலைப்பற்றி காணொதுவ் காரியத்தைத் தயவுபண்ணி உங்கள் உதயதாரகைப்பத்திரத்தில் அச்சடிப்பீர்களாக. கறுத்தபனுவலாயிருக்கும் இத்தமத்தவர் குடைய எண்ணத்த நம் அவர்களுடைய சமையசாலையிலிருக்குவ் கள்ளருத்தல் பஞ்சு தக்கக்கலை ஒன்றுபடுகின்றது. அதைக் குடப்ப போகின்றபொழுது மற்றப்படி குடிப்புகின்றமானதும் போகின்றதற்கு ஏர்த்த காணமுமல்ல. குடித்தநியாதவர்கள் அதைக்காணச் சம்பலித்தாற் ற்கள் அதை அருந்தக்கூடாத காரணமும் மிகுந்த அச்சத்தமும் அதைக் குடித்தவன் விட்ட ஏப்பம் அவர்களுக்கு மிகுந்த அருவருப்பா உலாந்திக்கொற்ற தெய்வாகும். அதை இனசாதிக்கக் குடிக்கிற நயம் நி ஆனசாதிகள் கிட்டவும் முடிக்கக்கூடியதாயிராது. என்றும் இயாழ்ப்பாணத்திற் பார்த்தால், உயர்குலத்தவர்களிற் சிறிது பர்மாத்திவர் குடித்துவருகிறார்கள். பெரும்பாலும் இயாழ்ப்பாணக் காட்டுக்குச்சேர்த்தவர்களைவிருப்பவர்களும் உரோமர்கள் மார்க்கத் துள்ளவர்களுக் கல்லியல்லாத மூட்டர்கள் முட்டாள்வெய்செய் பிழைக்கிறவர்களுக் குடித்துவருகிறார்கள். அல்லாமலும் எங்க தமிழ்மதத்திலே சொல்லப்பட்ட மேலான உயர்குலத்தவர்களும் மதத்தில் அலகையுக் கலக்கியானவர்களும் கற்றவர்களும் அம் கத்தைப் போதிக்கிறவர்களுமைய பிராமணர்களுக்குக்குஞ் சிறி போ பஞ்சபாதகத்தில் ஒன்றென்று விலக்கிய இந்தக் கண்க் குடித்து வருகிறார்களென்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் மகமது மதத் தார் அல்லது சோனகர் முற்றுப் இந்தக் கள்ளருத்தலுக்குப் பிறகில் வாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆரோணுக் குடிக்கச்சம்பலித்தால் த தக்க சாதிவையும் மார்க்கத்தையும்விட்டுத் தன்னப்பவர்களுடன் ிருதிட்டபட்ட அவர்களுக்கெயை சாத்திரக்கீழைந்து. புலகையி டிக்கொதுதானும் அவர்களுக்குத் தலித்வாயிருக்கிறது. ஆனால், மலையாளர்கள் புலகையி குடிக்கிறதமுண்டு. மேலும் கள்ளருத்தல் கவும் அகத்தமாயிருந்தாலுஞ் சிலர் வியாதிவினிமித்தம் குடிப்பது லுமென்றெண்ணி உயர்குலத்தவர்களாயிருந்தாலும் ஒழித்து மறை த் குடித்துத் தாங்கள் வெளிக்கிட்டால் மறுபெருக்கு மணக்குமென் னண்ணி வெளிக்கிடாமலிருத்தும் அல்லவென்று வெளிக்கிடவில் அந்த னுத்திரச் சிறிது வாசனவருக்க்கண்ப் பூசியும் புணர்த்தியும் கயமின் க் கண்டவர்கள் எல்லாருக்கும் அஞ்சி கடத்து அவர்கள் தட்டுக்கெ டிப் பெருக்கு அறித்து பெருமூக்கு குடியொழித்து போகிறார்கள். மே லுக் கள்ளருத்தலிற் கெட்டுப்போன ஒரு வாய்ப்புண்டையசத்தியைச் னாலுக்கிறேன். அவன் சிறுவயதிற்பா திரிமாருடைய பன்னிக்கடத்தி னெசாது படித்து இக்கிலக்கெலி தமிழ்க் கெலவிலேத்தியும் போ டிடலுய் கடத்துவந்தாலுஞ் சில குடிக்காரருடனே கூடிக்கூடி

பழி அறிவால் அவன் சீர்கேடானுய்க் கோவணமே கெடே தன்கெரு த்த உத்தியோகத்தையும் இழந்து சிறிதுகாலமாய்ச் சேவனத்துக்கு முட்டுப்பட்டுவந்து மதப்படியும் ஒரு உத்தியோகத்தில் ஏற்பட்டுத் தனக்கு முன் கேட்டவருவித்த கள்ளருத்தலை மறந்துவிடாத சிமித் தம் மதப்படியும் அந்த உத்தியோகம் இழந்து கேடுகளையுய்த் தன் சமூகாரத்தையும் மாதாவையும் விட்டுப் பாரதேசம் போனான். ஆனால் இந்தவிதமான கேடுகளையுண்டாக்கும் கள்ளருத்தலென்னும் பாத கம் இந்தேசத்தில் இல்லாமல் கீவ்விட ஆண்டவன் கிருபைபண்ணி யிருக்கிறார்.

இயாழ்ப்பாணத்திற் கள்ளருத்தலை வைக்கவேண்டுமென்று மே லான கோவணதோர் தெரிவிப்பவர்கள் உண்டுபண்ணின கட்ட னை கிருபித்தலுக்காகக் கோவணமேந்தாருக்கு மிகுந்த உபகாரஞ் சொல்லவேண்டியது. ஏனென்றால் இந்தக்குத்தலைவைத்ததைமாத ன் துவக்கமாக எங்கள் தேசத்திற் கள்ளருத்தலிற் தன்மார்க்கரா ய் கடத்தவர்கள் மிகுந்த சன்மார்க்கராக வேதவானது. இவ்வித க ட்டல்களையுண்டாக்கும் கள்ளருத்தல் விலகியிருந்தாலும் இதில் அநி கமாக ஊருக்கூர் சாராயத்தவண்கள் உண்டுபட்டிருக்கின்றன இ திலும் அதிகம்பேர் முன்சொன்ன கண்க் குடிக்கிறதற்கு அருவருப் பாயிருந்தாலும் இதில் மிகுதியாய்க் குடிக்கும்படி பழகிவருகிறா க். சிறிதுபோ முன்சொன்ன கள்ளருக்குப்பதுபோல இப்போ யா தாமொரு ஒழிப்புமறைப்பிலாமலுஞ் சாராயக்குடித்த கத்தம் வீச மென்பதற்கு யாதொரு மாற்றச்செய்யாமலும் ஒரு வீம்புபோல சி னைத்துக் குடித்து வெறிகொண்டாக மாண்புக்காய்ப் போகிறார் க். இன்னுஞ்சிலரோ தக்கக் கெடுகெதர் சாராயம்முதலிய வெறிப்ப தார்த்தவகைப் புசிபாதிருத்தாலும் அவர்களுவருவருத்த செய்தஅ வர்களையும் அழைத்து வலுவோர்க்காரமாகக் குடிக்கும்படிசெய்து, எல்லாரும் வெறித்துக் குரவையிட்டுத் தாங்கள் அணிந்த வஸ்திரம் முதலிய ஆபரணங்கள் கையுடையோய்க்கிடக், கேட்க அருவருப்பா ன துண்ணுக்கையுமபேசிக்கொண்டு உருண்டு திரிகிறார்கள். இந்தவிதமாக இயாழ்ப்பாணதேசத்திலு டிரிடத்திலே உயர்குலத்த வர்களையும் அதிக தெய்வான அறிவுள்ளவர்களையும் இருப்பவர்க் கிலர் இப்படிக்கூடி கடத்தார்களென்பதைக் கண்டிருக்கிறேன். இ ப்படிப்பவையினையான தற்செய்கையை இந்தச்சாராயவெறி உண் டுபண்ணுவதிலும் முந்தின கள்ளுபெயியிலும் இது அதிகமேசமென் பதைக் காண்கின்றேன். ஆனால் நாம் அறிபாத காலத்தொழித்துப் பெரியோர்க்குஞ் சிறியோர்க்கும் அபிமானகேடுகளை யுண்டுபண் னி வந்த அடாத தேறலை இப்பெ முது விலக்கியிருக்கிற தம்பிரான் பிற் றொரு காலத்தில் அட்டத்தையும் விலக்குவாரென்று காத்திருக்கி றோம்.

த.அ.ச.ச. ஆ. மா.சி.ம. உ.ல. தி.

இப்படிக்கு தேசாபிமானி அருஞ்சலம் பண்டாரம்.

வி ல ங் கி ய ல்.

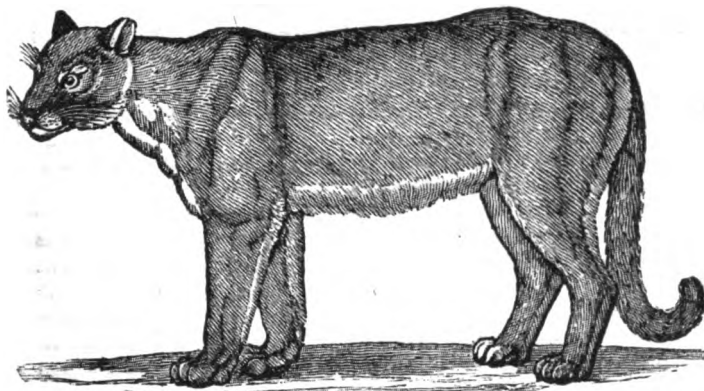
[Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth, illustrated by cuts on a comparative scale.]

நிருகேசரி.—The Cougar.

நிருகேசரியானது சிங்கம், வேக்கை, கெய்க்கெயென்னும் மிகுக்க லின் வகையிலே கூடியது. அதிற் பருப்பஞ் சிங்கத்திலே மூன்றில் இ ரண்டு பங்கு கொண்டதாய் இருக்கும் அதற்கு உடல் கீண்டு தலை சிறுத்து சிறம் வெண் செம்படையாய் இருக்கும். அது மெத்தச் ச துக்கனும் மரக்களிற் கெதியாக ஏறமிறதமாய் இருக்கின்றது. அ து மான், ஆடு முதலான மற்றமிகுக்கண்க் காடுகள் பற்றைகள் முதலான இடங்களில் சிங் து அடித்து முறிக்கும். அது கொல்லுந் தொழிலில் மிகுந்த பிரியங்கொண்டது மிகுக்கண்க் தன் தினுக்கு வேண்டிய அளவு கொல்வதமல்லாமல் மேற்படவுக் கொல்லுகின்ற து. இது வட அமேரிக்கா தென் அமேரிக்காவென்னும் இரண்டு ப குதிகளிலுமுள்ளது. தென் அமேரிக்காவில் இதைச் சிங்கமென்பார் கள். ஏரோப்பைக்கண்டத்திற் சில இடங்களில் இதை அமேரிக்காவிற் சிங்கமென்பார்கள். ஆனால் அந்தப் பெயர் பொருத்தாது. அதிற் சிறம் மாத்திரஞ் சிங்கத்தைப்போல் இருக்கின்றது. அதிற் கெத்தித தொணி ஆபிரிக்காக் கண்டத்திலுள்ள சிங்கத்தினது தொணிக்குச் ச ரியென்னிறதாகக் சொல்லுவார்கள். இதற்கு உரோமம் இல்லாதப டியால் நிருகேசரியென்றழைக்கப்படுகிறது.

பின்னால வருகிற கவத இந்த மிகுத்தினது குணத்தை அல்லது போக்கைக் காட்டுகின்றது.

இரண்டு தரைமார் ஒராயோவென்னும் ஊரிற் பயன்பண்ணிக்

கொண்டு போகையில் அந்த ஊரிலே குடி செருக்கியில்லாமையால் கவலுக்குப் பயித காட்டுக்குள்ளே ஒரு லொத்திரிப் பித்தலிட்டு டார்சன். அப்போது எதையோ பற்றைக்குட் சாசாரத்தையுட்கேட்டுக் கவலையென்றெனினிச் சந்தரோம் பொதுத்து கின்று அதற்கு முன்னிலுப்போய்ப் பார்த்த விடத்தில் ஒன்றும் காணவில்லை. ஆனால் மந்தரோட்காலமே தங்கக் குதிரையின் சடல் சிழிபட்டு லொத்தம் ஒழுக்கக் கண்டு இது கவலால், இந்தக் குதிரையின் தாத்தியிலுண்டாக் கிழித்தது கிருகசேரியென்று அறிந்தார்கள்.

சில வருடத்துக்கு முன், கந்தலில் என்ற மலையில் லொண்டு பெயர் வேட்டையாடுகொண்டு ஒரு பற்றையின் வந்தவுடனே அதைச் சுற்றிப் போவோமென்றதாய்ப் பேசிக்கொண்டு ஒருவருவையிய்யும் மந்தரன் மதவழியாயும் போனார்கள். கொஞ்ச நேரத்திற் பிறகு ஒருவன் வெடிச்சத்தங்கேட்டு என்னவோவென்று ஒடிப்போய்ப் பார்த்துத் தன் தோழனைக் காலுமல் அவனுடைய காப்ப் துண்டுதண்டாசு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டு குதவித்துப் பார்த்த ஒரு கிருகசேரி தன் தோழனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஒரு மாத்தில் உச்சரங்கொப்பிவைத்திருக்கிறதைக் கண்டு அதற்குத் தனது அப்பாவித்தனத்தோடு அதுவும் அவனுமாய் ஒருமிக்க விழிவதுகைய வேட்டையாடி காப்பப்பட்ட கிருகசேரியிலே எதிர்க்கையில் அந்தாரை கிருகசேரி கையால் ஒரு அடியோடே கொன்றது. தப்பாக்கியார் கட்டவன் அடுத்த கிராமத்திற்கு ஒடிப்போய்த் தனக்கு மலிதரை உட்குக்கொண்டு வந்து பார்த்தபொழுது கிருகசேரி செத்துக்கிடந்தது. அதற்கு அருகே அந்த ஏழை மதுஷாளுக்கு செத்துக் கிடந்தான்.

பஞ்சு தந்திரக் கதை.

மித்திரபெதரத்திரம்.—கைம், பக்கத்தினின்று.

அப்போது பிரதானி புத்திரர்க்காடிய கரடகன் தமனகன் என்று இரண்டு கிரகளுக்கும் இரையொன்றும் அகப்படாமையால் ஆலோசிக்கத் தொடங்கின தமனகன் எால் காட்டிலே தனித்திருந்த சில கத்துடனே எருதைச் கிசெகம்பன்னுவித்தது, பாணபானத தன் மத்தகத்தைக் கொத்துமெதற்கு அங்குசத்தைத் தானே எடுத்துப் பாகன் கையிற் கொடுத்திருப்போலாயிற்று. மேலும் முன்னால் ஆட்டிக்கொட்கச் சண்டலில் கிரி செத்ததும், ஆஷாட்டியின் உட்கொலார் சச்சியாசி பொருள் இழந்ததும் அவரவர்கள் குற்றத்தினாலேயே சம்பவித்ததோ அப்படியே கம்புடைய தோஷத்தினாலே கமக்கு இரை கிட்டாமற்போயிற்றென, கரடகன் அபேப்படிச் சொல்லென தமனகன் சொல்லுமென.

தருதேசத்திற் தேவசம்மாவென்ற ஒரு சச்சியாசி தான் பிச்சை எடுத்துச் சம்பாதித்த திரவியத்தைக் கந்தைக்குக் கைத்து ஆர்க்குக் தெரியாமல் கைத்துப் போர்த்துக்கொண்டு பின்னும் பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு திரிய, அந்தச் சூதா அறிந்த ஆஷாட்டியிள் என்னும் ஒரு திருட்டுப் பிராமணன் இந்தக் கந்தையையாத்திரம் எப்படியாயினுக் கிருகக்கொண்டால் எாம் எப்பொழுதுத் திருட்டுவேலை செய்யவேண்டுமென்று, கம்புடைய தாக்கிடுவெரு காண்கு கட்டருமென்று ஆலோசித்து ஒரு பிராமணியைப் போல அந்தச் சச்சியாசியிடத்திற் போய் அவன் காவில் விழ்த்து அடியுதற்கு ரூனடபதேசஞ் செய்து இந்த கிராமமாயிச சமுசார சாகரத்தில, என்னிடும் அடியாமற் கிழிது கடைக் கன்னுற் பார்த்ததென்ன

க்கடைத்தேறப்பன்னம்: ஒ! மகாதுபாவ, பரதக்கஞ் சபியாத் பரம புருஷா, என்றிப்படி அருத கன்னுஞ், கித்திய லுக்குமான் கல்கி கிரக அமைதப் பாசாக்கென்றிப்பாத அந்தச் சச்சியாசி திரைமேற் கைப்பைத்துப் பயப்படாதே என்னுன். அதனுட்க ஆஷாட்டியி லெரு பயபத்தியுடனே அவன் காவலிட்டலெனக் கையார் செய்தகொண்டு கந்தைக்குச் சமையப்பார்த்ததென்னுக்குக்கும் காவில் ஒரு காசு ஒரு பிராமணன் வீட்டில் இருக்கிலிப்பும் வீட்கப் பிச்சைபன்னிக்கொண்டு வெருதாரம் என்ருகு ஆஷாட்டியி ஒருவரும் அறிபாமல் ஒரு தருக்கை எடுத்து, கந்தாமேலே கைத்துக்கொண்டு அந்தத் தருக்கைப் குருவுக்குத் தக் காட்டி ஐயையோ! கமக்குப் பிச்சைகொடுத்த பிராமணன் பித்தத் தருக்கு என் தலியிலொட்கவந்தவிட்டதே; அன்னையிட்டகந்தக் கன்னிடலாமா? உட்பிட்டலென புக்கைய கிரகசேரியென்று மொழியுக்குக்கிறதல்லோ என வாய் பதற கெடுக்கி இதை அறினதாதா விட்டிற் போட்டுவிட்டு இதோ கொடியவனில் வருகென்று குருக்கன் பார்த்தும்படி பார்ப்பாராக் கிழிதுதாரம் என்னுடி ஒரு செருகையிலு உட்காத்திருத்த விட்டுப் பிச்சு இணைக்க ஒடிவந்த ஆசாரியன் காவில் விழுத்த எழுத்த கவாமி, உருமைய அதுக்கிரகத்தினுல் இந்தப் பாவத்திற்குத் தப்பினேனென்று. கைத் பார்த்த அந்த ஏழைச் சச்சியாசி ஆச்சரியப்பட்டு, திரைபாசொத்துக்கு ஆசைப்படாதபாமாத்தமா என்று கம்பித்தாய் ர்க்குச் சமனமாக கிணத்திற்குக் கந்தையைச் சேின் கையிற்ருகித் ஒரு குளக்கையிலிருக்கச் சொல்லித் தான் சலபாணையோய்க் காலமல்ப் போனவிடத்தில், லொண்டு ஆட்டுக்கட்காக்கிட்டுகொண்ட முட்டிச் சண்டை செய்ய அதனுல் ஒருமிட உருகை உன்னவாமென்று ஒரு கிரி போய் லொண்டுகு கெடவில் அட்டித்தது. அந்த அரித்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு கிழிது கெடிகுத்தான். அப்போது அந்தச் சேின் இதுதான் கவல் சமய இதுவிட்டால் இனிக்கிடமோ! காதற்குப்பொருதே துற்றிக்கொடுவேண்டுமென்று கிணத்துக் கந்தையைச் கருட்டிக்கொண்டு ஒடிப்போனான். உடனே சச்சியாசி வந்து பார்த்துச் சேஷனைக் காலுக்கோ! கமமை ஆஷாட்டியி எய்த்தானே. இதோ மோசமெய்யிடுமென்று திமித்திட்டி உட்புக்கண்டம் பறிக்கொடுத்த பார்ப்புத்தியப் போல ஒருவருடனுக்கு சொல்லாமல் தேடிக்கொண்டுபோய் எங்குக் காலுமல் இருந்தான்.—[இன்னும் வரும்.]

PANCHA-TANTRA-KATEI.

[A Translation, &c.—Continued from page 81.]

Then the two jackals, Karadaken and Tamanaken, finding nothing for prey began to consider thus:

Our endeavor to bring the Bull into friendship with the Lion, who was solitary in the forest, is like the elephant's handing the goad to his driver to pay his own forehead.

"Moreover" said Tamanaken, "how was it that a jackal once lost his life in the battle of two rams;—that a Sanyasy lost his treasure by keeping company with one Ashadapoothi? Was it not the result of their own folly? So by our own fault we are without food."

"How was that?" demanded Karadaken.

Tamanaken replied as follows:

"There was in a certain country, a Sanyasy, named Tevasanma, who, by a life of beggary acquired great riches, which he concealed by sewing it in a rag that he wore round his body, and still roved about begging. A Brahmin named Ashadapoothi, who was a great thief, knew of this trick, and thinking if he could by some means steal the Sanyasy's rags, he should have enough support himself for a long time, he went to the Sanyasy under the disguise of a man of sanctity, and throwing himself at his feet, with the appearance of great agitation and distress, he said—

"O, thou possessor of heavenly treasures! My grief is distressing! Deliver me from the turbulent ocean of family cares, that I may not be troubled any more."

The Sanyasy not knowing his deceit, placed his hand upon his head, and said—"Fear not."

From this time Ashadapoothi conducted himself with apparent reverence and cheerfully did with his hands whatever his master marked out with his feet, watching carefully when he might steal the rags.

One day they both went to a brahmin's house begging,—and having enough to swell even their ribs, they returned a considerable distance, when Ashadapoothi slyly took a splinter and put it on his head; then showing it to his master, he exclaimed, with trembling, and with faltering lips—"Alas! I have a splinter from the house of the brahmin who gave us alms, is sticking in my

nd. Is it proper to rob the house of our benefactor?—the proverb saith "Remember forever those who have given you even a little salt." Then requesting permission to carry the splinter to the house of the brahmin, who had fed them so bountifully and promising to be back again in an instant, he ran off in haste swinging his legs as high as his neck; (to indicate his zeal and earnestness.)—When he had run a short distance, seeing a bush, he hid himself under it, and lay there sufficient time, when he returned, panting as with excessive exertion, and threw himself at the feet of his master. Then he rose and cried out—"Swami, through thy grace I have escaped this sin."

The Sanyasi on hearing this, was astonished, and concluded that his disciple was a holy man, who did not covet the wealth of others. He therefore left his rage, dear to him as his own life, in his care, and directed him to stay on the bank of a tank—while he went to wash his feet. On his way his attention was attracted by seeing two rams engaged in a battle, and a jackal whose thirst for blood was so great that he foolishly ran between them and was but-
3 to death.

In the mean time, the disciple considering this was a favorable opportunity and that if this were not improved another might not occur—as grain should be sown at the moment when the wind blows—he hastily rolled up the rags and ran off with great speed.

Soon after this the Sanyasi came to the place and seeing his disciple was gone, he exclaimed—"O ho! Ashadapoothi has deceived me! Alas! I am undone!" Saying this, like the brahmin woman who was robbed of a piece of roasted meat, he resolved to keep the secret to himself, and set out in search of his disciple.

[To be continued.]

கிரகசாரம் முதலான எண்ணற்ற சாஸ்திரங்கள் மதிவினமும் பொய்யுமாயிருக்குதென்பதைக் காட்டும்படிக்கு ஒரு உபதேசமும் ஊர்ப்புரங்களில் ஒருவனும் பேசிக்கொள்ளும் பாவனையாகச் செய்யப்பட்ட சமவாதம்.

Dialogue Between a Tract distributor and a villager, showing the absurdity and falsehood of astrological predictions.]

ஊரவன். தாம் புத்தகமும் கொண்டு எங்கே வெளிக்கிட்டதா? இதை ஊரிலே பித்திரகாரரில்தான்.

உபதேசி. அப்படியானால் வீட்டுலேயின்று விடாமல் இந்தப் பஞ்சாங்கங்களுக்குக் கொண்டுபோய்து தப்பித்தான்.

ஊரவன். என்ன; உம்மிடத்திலே பஞ்சாங்கங்களுக்கு முண்டா? அப்படியானால் நீங்களுக்கும் காரியங்கடெடுக்கத்தான். ஏனென்றால் வீண் அலட்டானதன்மூலம் புத்தகங்களை அச்சடிப்பித்துப் பாய்ப்புப் பண்டாதினை விட்டுக் கிரகசாரங்களையும் அவைகளின் பலபலங்களையும் குறித்துத் தெளிவாய் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாதிசிறுக்குச் செஞ்சும் புத்திரபிடிப்பட்டுக்கொண்டுதென்பதைக் காட்டுகிறீர்கள்.

உப. அதைமாத்நிரமல்ல, அவர்களுடைய சாத்திரங்களில் பொருட்டெடுக்கையுள் கூடக் காண்பிக்கிறீர்கள்.

ஊரவன். இப்படிப் பேசாததையும்; இவர்களுடைய சாத்திரங்களைச் சொல்லாததே முகமுக்காய்க் கண்டு பேசின முனிவர்களுடைய தன்மிறந்தப்படியல்ல; அந்த அல்ல முறைகளை அதுசரிக்கிறதிலும் தேசம் வந்திருப்பதையும்.

உப. மெய்தான். பண்டையிலிருந்து தந்திரகாரருடைய உபாயத்தில் இருந்து விலகிக்கொண்டால், தாம் சொல்லுகிறதே போலத்தேசம் வருத்திக்கும். மற்றப்படி இதில் என்னிருக்குது. மிலேச்சருடைய கையேயே பன்றிக் காரியமில்லை.

ஊரவன். ஏன் பஞ்சாங்கத்தின் படி போனவருக்கும் மறைபெய்யவில்லையோ?

உப. ஏன் மறை அந்த வருஷத்திலே பொய்யாமல்விட்டது? போனவருக்குத்திலே மறை பெய்ததானா. இந்த தேசத்தில் பல பகுதிகளிலும் உன் கல்லிமாக்கக் கல்லகையான குத்திர வழியிலுந்து சில கண்க்கிலும் அந்தத் தந்திரத்திலே பெய்தவருமே மறை எவ்வளவு பென்று விட்டமாய்க் கவித்துக்கொண்டதும் அன்றி வருஷத்தோறும் மறை திசைகளில் இருந்து வரும் மறைக் கண்க்குளனோடும் அவ்விதமாய்க் கண்க்கிடப்பட்டுக்கும். அதற்கு முந்தினவருக்குக் கண்க்குளனோடும் ஒத்தப்பார்க்கக்கொள்ள ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பெய்த மறை, கிட்டத்தட்டச் சரியாய் இருப்பதினால், இவ்வளவு மறை இந்த வருஷத்திலே பெய்யுமென்று சொல்லுவார்கள். இதனால் நினைவாக ஊரிலே அவ்வளவு குறிச்சியிலே இவ்வளவு மறை பெய்யுமென்று சரிவரச் சொல்லத் திராணிவல்லா நிருக்கக்கொள்ள, மறை பெய்யும் என்ற மாத்நிரல் சொல்லியிருப்பதினால் உண்டாய் இருக்கிற விஷயமென! ஐப்பி, கார்த்திகை மாதங்களில் எப்பொழுதும் மறை பெய்யுமென்றும், கைமாளி மாதங்களில் மறை அபுருவமாய் இருக்கக்கூடுமென்றும், வருஷத்தின் மற்ற மாதங்களில் இடைக்கிடையே மறை பெய்யச் சம்பலிக்குமென்று சாத்திரம் சொல்லத்

தேவையோ? அல்லாமலும் எதிர்த்து முதலிய சில இடங்களில் மறை கொஞ்சமும் பெய்திருக்க வாய்க்கை இல்லை. என்னும் இத்தேசத்துக்குள்ளே கிரகபலங்கள் எதிர்த்துக்கும் இருக்கவேண்டுமே; அப்படியானால் ஒருபொழுதும் ஏன் அவ்விடத்தில் மறைபெய்யவில்லை?

ஊரவன். எப்படியானால் சாத்திரத்தின்படி மறை பெய்ததென்பதைப் பொய்த்துக்கொண்டீர் அல்லவா?

உப. சாத்திரம் சொன்னபடி ஒத்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். ஏனென்றால், கந்திராஸ்தைய பலன்களையும் கார்த்திகை மீ. முதல் ஆனி மீ. வரைக்கும் பலமுறைகளிலும் மறை பெய்திருக்க வேண்டியிருக்கக்கொண்ட, அக்காலங்களில் மறையிலல்லாமல், பூமி மிகவும் வறட்சியாயிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆனி மீ. நிலை பெய்த மறைகளைக் குறித்து உங்கள் சாத்திரங்களில் ஒன்று சொல்லியிருக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும் அந்த மாதத்திலே மிகுந்த மறை பெய்ததென்பது தமக்குத் தெரியும்.

ஊரவன். எல்லாம், சாத்திரங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடி வேறெனக் காரியங்கள் கிறையேறியிருக்கிறதே. அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

உப. அதென்ன, பிரமணர் ஊரிலே தருமம் செய்பது தவங்குக் காலத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதானும். அப்படி யாதொன்று சம்பலிக்கும் வேலில் என் பாடுதோல்தான். பின்னும் இங்கே (திராசலம்) ஆண்டின் பஞ்சாங்கம் இருக்குது. அதில் வருஷ பலவிகைத்தல் ஒருபகுதியை வாரிக்கிறேன். கேளும் "சித்திரா மீ. முதல் ஐப்பி மீ. உதீ. வரைக்கும் ஆதித்தன் குன்றே கந்திரன் நடக்கையால் அக்காலம் எல்லாம் மறை பெய்யும்" அதிர் சொல்லியபடி நடத்ததோ என்பதைக் கவனமாய்ப் பார்த்திடத்தில் அக்காலத்தின் முந்தியில் மறை பெய்ததானா. ஆனால், ஆனி மீ. உதீ. முதல் ஐப்பி மீ. உதீ. வரைக்கும் கொஞ்சமும் பெய்யவில்லை.

ஊரவன். நீ சொல்லுகிறதே சரிதான். எங்கள் சாத்திரங்கள் பிங்குன்காரியங்களை எப்பொழுது சரிவரச் சொல்லுகிறதில்லை.

உப. (திராசலம்) ஆண்டின் பஞ்சாங்கமும் இங்கேயிருக்கிறது. அதிலும் ஒருபகுதியை வாரிக்கிறேன். கேளும் "சித்திரா மீ. முதலாகப் புரட்டாதி மீ. உதீ. வரைக்கும் தவரத்தில் விபாழன் கிறகையால் கிறக்கும் பொருள் குறைத்து மற்றும் வலதுக்கே மலியும்" இதுபோல நடத்ததா?

ஊரவன். அதெனக்கேப்படித்தேரியும்?

உப. ஏன் பண்டக்கொடுத்த அரிசியாக்கிச் சாப்பிட்ட நிலையா? நான் அக்காலங்களில் வெகு சாமான்னைச் சந்தையில் வாங்கியிருப்பதிற் சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பஞ்சு முழுதும் பொய்யென்றறித்துக்கொண்டேன். கந்திரத்தே, இரும்புமுதலிய கிறகைப் பொருள்கள் ஒதுக்கவில்லை. அரிசியும் எண்ணெயும் ஒதுத்துப்பொயின.

ஊரவன். ஆம், ஆம். உத்திரிக்கார வீடுகளுக்கும் அரிசியாக்க முட்டுப்பட்டதா என்கிறப்பொழுது கிறகையிருக்குது. ஏனெனில், சாத்திரகாரர் சொன்னது உண்மையானால், அதுபோலச் சம்பலிக்கவேண்டுமே. ஆகையால், இதுவருடைய வருஷத் தவரையில் கிறகையே பெண்ணின் எண்ணங்களாகும். கிரகசாரக்கட்டு இவ்வளவுதான் பிசகுமென்று நான் நினைத்திருக்கவில்லை.

உப. உலகத்திலே இயல்பாய் நடத்துவருங்காரியங்களில் கிரகசாரப்பலன்களுக்கொத்ததாயிருக்கும் ஏதாவதும் ஒருபகுதி, கிரகசாரப்பலனிலுண்டாயிருந்தோ அல்லவோ சொல்லப்பட்டதோ வேண்டுமெனவாயில் தாம் அல்லது பிண்டெருவர் உலகத்தில் கை, தங்கம், பஞ்சம், மறை, ஒதுப்பு, மலியுள்ளும் கருமங்களுக்குறித்து இப்படியும்படியும் நடக்குமென்று கருத்துச் சூட்டாபெறுகிறவையுடைய எழுதியைத்தவரையில் அனேககாரியங்கள் கிரகசாரக்கட்டிற் சொல்லப்பட்டபலபலங்கள் ஏன் கிறகையே பிர்மணமாய் கிறகையேயுமல்லவா? பின்னும் வாங்கிக் கொடுக்கேளும் "விபாழன், சித்திரா மீ. முதல், புரட்டாதி மீ. உதீ. வரைக்கும், தவரத்தில் கிறகையால் அக்காலங்களில் இவ்விதக்காரர் இவ்வளவுக்கும் வீணதைய மனக்குறட்டே ஏராளமாயிருப்பார்கள்"

ஊரவன். ஒரோ! இதுவும் பஞ்சாங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா?

உப. இது சரியாய்த்தானே சம்பலித்திருக்குது.

ஊரவன். அதற்கென்ன? குடிலும் இவ்விதக்காரர் வடதேசத்திலும், இவ்வளவுதான் இருக்கிறது மெய்யாயிருக்க விபாழபலனிலும் அப்படிச் சம்பலித்ததென்று சொல்வது என் மனதற்கு என்னிருக்கவில்லை. இவ்விதக்காரருடைய விபாழத்தையும்கொண்டேன்.

உப. விபாழத்தானே இவ்விதக்காரருக்குத்தேயென்ன? இவ்வித

காரோரோவெனில், தங்களுக்குத் திரகசாரத்தினால் பாடுதொடு எயம் கட்டம் வருமென்றென்கூல், பிரயோசனமுள்ள காரியங்களிலுடன்பட்டுத் தத்துவங்கொண்டவர்களாய் இருக்கிறதமன்றி, இப்பொழுதிருக்கிற இத்துக்களில் ஒவ்வொருவனுடைய வாழ்வுக்கும் அவர்களானுண்டாகும் பலன் கவறி வருகின்றது. இதவன் தித் தாம் கம் பின்படி விபாழனும் இவ்விவகாரங்களுக்குள் பலாபலங்கள் காள் பஞ்சாங்கத்திலிருந்தெடுத்த வாசித்ததல்ல. ஆனால், திரகசாரக்கட்டையுண்டுபண்ணினவர்கள் திரகங்கன், சந்தனம், கல்தூரி, புடைவை, தானியம் முதலிய பண்டபதார்த்தங்களையும் தமிழ்காட்டுக்குச் சொந்தவைகளையும் மாத்திரம் குறித்துப் பின்வரும் காரியங்களை வெளிப்படுத்தி வருகிறதாய் பேசுவதெயன்றி, இவ்விவகாரம் இத்தேசத்தைப் பிடித்துக்கொள்வார்களென்பதைத் திரகசாரஞ் சொல்லக்கூடுமென்று கணவுகண்டிருக்கவுமில்லை. ஆதலால் இவ்விவகாரத்தைக் குறித்துத் திரகங்கன் எச்சத்திரங்களைவளம், என்மென்றைக்கும் மவுனமாயிருக்கவேண்டியது.

ஊர. நீர் சொல்லுவதில் எயமிருக்கிறது. ஆகையால், எல்லாமைதப்பிபுத்துக்கொண்டு, இழப்பிடானவையையிழந்துவிடுவதெய்தி. இனிமேல் காள் பஞ்சாங்கத்தில், பிரயோசனமுள்ள கருத்துக்களை மாத்திரம் பார்த்துக்கொள்வோம்.

இராகுனிய சாலோமோன் எழுதின நீதிமொழிகள்.

[From the Proverbs of Solomon.]

ஞான முன்னவன் உபதேசத்துக்குச் செவிகொடுத்து அதைக் கூட்டிக்கொள்வான்.

விவேகமுன்னவன் நீதிமொழியையும் ஆழ்ந்தவாங்கியத்தையும் ஞானிகளின் சொற்களையும் அவற்றின் இரகசியப் பொருள்களையும் வகையறத்திறந்தருத் திறத்தைச் சம்பாதிப்பான்.

பராபரனுக்குப் பயப்படுதல் அறிவின் ஆரம்பம்; திருமடர் ஞானத்தைப் கண்டிப்பையும் அசட்டைபண்ணுவார்கள்.

என் மகனே, உன் தகப்பன் சொல்லுகிற புத்தியைக் கேள். உன் தாயினுடைய பிரமாணத்தை கிட்டுவிடாதிருப்பாயாக. அவைகள் உன் தலைக்கு சேர்த்தியான முடியுமாய் உன் கழுத்துக்குப் பதக்கம் மூமாக இருக்குமே—

என் மகனே, பாலிகள் உனக்கு இச்சமமான வார்த்தைகளைச் சொல்லல், திட்டக்கொடாதிருப்பாயாக. எவ்வனோடே உடவா, காம்பு ஒருவனுடைய இரத்தஞ் சித்தம்படிக்குப் பதங்கியிருந்து, குற்றமில்லாதவர்களைப் பயமின்றி மறைத்து, உபிர்களைப் பாதாளம் விழுங்கு கிறதெய்வலவுக் குறியில் இறக்குகிறவர்கள் விழுங்கப்படுகிறதெய்வலவுக்குச் செம்மையான உன்னோடே வழுக்குவோமாக என் அருள், சகலவிதமான ஆனந்தங்களையும் கண்டு பிடிப்போம்; சம்முடைய வீடுகளைக் கொள்வோம்; கிப்புவோம். எவ்வனோடே ஒருபக்கானியாபிரும்பாயாக. அப்பொழுது சம்முல்லாருக்கும் ஒரே பைபிருக்குமென்றும் அவர்கள் சொன்னால் என் மகனே, நீ அவர்களோடே வழி நடவாமல், உன் காலை அவர்கள் பாதைக்கு விட்டுவாயாக. அவர்களுடைய கால்கள் அச்சிரமத்திற்கு ஒடி, இரத்தஞ் சித்துறந்தருத் திரகப்படுகின்றனவே. எவ்வகைப் பறவைக்குக் கண்ணுக்குத் தெரியாது விளிப்பதுவீனே, அவர்கள் தங்களுடைய இரத்தத்தைச் சித்துறந்தருக்கே பதிவிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய பிராணனை இழந்து போகிறதற்கே மறைவிருக்கிறார்கள். ஆதலுத்தான் ஆசையோடு தேடுகிறவர்கள் அவர்களோ அவர்களுடைய வழிகளை அப்படியே இருக்கும். அந்த ஆசை தன்னுடையவர்களுடைய பிராணனை வாங்கிக்கொள்ளும்.—[நீதி மொழி. ச. அதி. ௧, ௨, ௩.]

வேதத்தின் அடக்கம்.

[A statement of the plain and leading truths of the Bible with an exhortation to repentance and faith in Christ.]

௧. பிதாக்குமாரன் பரிசுத்த அருபியாய் ஒரே பராபரன் ஒருவர் இருக்கிறாரென்றும்,

௨. அவரே சருவ உலோகத்தையும் அவைகளிலுள்ள உயிர்வருக்கங்களையும் படைத்தவரென்றும்,

௩. மனிதர் எல்லாரும் பாலிகளாய் சித்திய ஆக்கினைக்குறாய் இருக்கிறார்களென்றும்,

௪. அவர்கள் தங்கள் செய்கும் என்னைவினாலே பாவத்திற்கு மோட்சத்தை அடைந்துகொள்ள மாட்டார்களென்றும்,

௫. பராபரன் அவர்கள் மேல் இரக்கக்கொண்டு அவர்களை நடேத்

தம்படியாகத் தமது குமாருகிய இயேசுநாதரை இவ்வுலகத்தின் அனுப்பிவிடுவாரென்றும்,

௬. அவர் மனித அவதாரம்பண்ணி மனிதரேயல் வரவேண்டுகின்றனையைத் தாமே கமந்தாரென்றும்,

௭. பராபரன் தமது ஆவியானவரை அருளிச்செய்து கமந்தியத்தைச் சந்தித்த அறிவுள்ள திருநாங்கள் எல்லாம் அக்கவேண்டிமென்று மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு அருளிச்செய்யவருமன்றி, தமது பரமாத்ம சந்தோஷத்தைப்பெறுவதற்குக் கொடுப்பாரென்றும்,

௮. தங்கள் பாவத்துக்காக மனத்தாப்பப்பட்டு இயேசுக்கிழவரைத் தங்கள் இரட்சகரென்று உறுதியாய் விவாதித்து அவரை சித்த அவர் வழியாய் பராபரனிடத்திற் சேர்த்தவர்களை மேல்தத்திருப்பவர்களென்றும்,

௯. இறத்துபோனவர்களுடைய சரிசங்கைப் பராபரன் உலகமில்லே அவர்கள் ஆத்தமர்க்களோடு சேர்த்த எழுப்பி உயிரோடு இறவர்களுடைய சரிசங்கை மறு குபமாக்கித் தமக்குமும் பாவத்தித் தமமை உண்மையாய் விவாதித்துத் தாம் திட்ட கட்டணப்படி நடத்தவர்களை மோட்சத்திற் சேர்த்துக்கொண்டு விவாதித்துத் தமது கட்டணப்பைக் கைக்கொள்ளாதவர்களை சித்திய நகரத்திலே தள்ளிவிடுவாரென்றும் வேதத்திலே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

பிரியமானவர்களே, நீங்கள் மேலே வாசித்த வசனங்களிலெய்தியே கவனத்துவாய் இருக்கிற பராபரன் மனிதரைப் படைத்ததற்குப் பாற்றிக்கொண்டவர மனிதர் அவருக்கு வரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்துக்கொள்ள இயல்புள்ளவர்களாய்ப் போகுகளென்றும் தங்கள் பந்த பாவக்குற்றத்தின்குத்தக்க இடு செலுத்தி நரகவேதனைக்குத் தள்ளி விட்டுக்கொள்ளக் கூடாமலும் இருக்கிறதைத்தெளி இரங்குத்தும் தமதுமாருகிய இயேசுக்கிழவரைத் தமது இவ்வுலகத்திலே மனித சாரம்பண்ணி அவர்களுக்கு ஒரு இடேற்றம் உண்டாக்கவும் அவர்களைப் பிரியாய் இவர்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தவலவுக்கு சித்தமாய் இய்தாரென்றும், பிறத்திறந்த மனிதர் எல்லாரும் அழித்துப்போகாமலும் தமதுமறு சரிசுமும் உயிர்த்தேருமாய் கயத்தாக்கப் படுவாரென்றும், அவரைப்பற்றி விவாதித்த ஒவ்வொருத்தரும் அக்கவேதிலே பாவப் பொறுதி பெற்றுக்கொண்டு கத்தம் அடைந்தவர்களாய் என்னப்பட்டு சித்திய காலமும் பேரிசைப் சந்தோஷம் அடைந்திருப்பார்களென்றும், அவரை விவாதிப்பாதவர்களோ நரகத்திலே தள்ளப்பட்டு சித்திய காலத்துக்குப் பரகமனோடே வேதனைப்படுவார்களென்றும் அறிவோம். இப்படியிருக்க,

நீங்கள் உங்கள் ஆத்தம இரட்சியைப் தேடாமலிருக்கிறதெய்து மரணம் கிட்டுமானாய் இருக்கின்றதே. உங்கள் ஆத்தம நடத்திறத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இதுவே சமயம். பராபரன் திருக்குச்செய்யும் காலத்தலே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது. காங்கப்பிட்டும் நீங்கள் கேட்கமாட்டோமென்ற படியிலுமும், என்னுடைய காள் நீட்டியும் கவனிக்கிறவனில்லாமற்பேரே நீங்கள் என்னுடைய ஆலோசனையை எல்லாத்தனி என்னுடைய கடித்துக்கொருத்திய வரும்பாமற் போகிறபடியிலுமும், காள் உங்கள் ஆபத்திலே கைத்து நீங்கள் பயப்படுவ காரியம்வரும்பொழுது அசட்டைபண்ணுவென்று பராபரன் திருவுளம் பற்றுகிறார். மேலும் (இயேசுநாதரைப்பற்றி) விவாசமுள்ளவருகி ஞான்காணம் பெற்றவன் தரத்திக்கப்படுவான். வகவாசியாதவருக்கு அக்கினைக்குள்ளாகப்படுவானென்றும், குமாருகிய விவாசமாய் இருக்கிறவன் சித்திய காலமாய் இருக்கின்றும், குமாருகிய விவாசியாதவருக்கு, சிவையுடையவருமாய் இருக்கின்றும், பராபரனுடைய கோபாக்கினையோ அவன்மேல் கிங்குமென்றும் வேதத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—[No. 5. Miss. Series, J. R. T. S.]

அட்டவணை.—CONTENTS.

இத்து தேசச் சரித்திரம்	33	Brief Historical view of India	33
உடன்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நால்	34	Abridgement of Good's Book of Nature	34
கன்னுத்தல்	37	The Cougar	37
கிருகேசரி	ib	Pancha Tantra Katei	38
பஞ்ச தந்திரக்கதை	38	Dialogoe between a Tract distributor and a villager	39
சமவாதம்	39		
இராசகுமியசாலோமோன்எழுதின நீதிமொழிகள்.	40	From the Proverbs of Solomon	40
வேதத்தின் அடக்கம்	ib	A statement of the plain and leading truths of the Bible &c.	ib

சஞ்சிகை. ௫.]

தஞ்சாவூர் (௫). பங்குனி ௪, திகதி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, March 4, 1841.

[No. 5.

ஒரு பராசியனுக்கும் பூதனுக்கும் இரிலைவாணுக்கும் நடந்த
சம்பாஷணை.

[Conversation between a Parsee, Jew and a Christian.]

ஒரு பூதன் ஒரு பராசிய கோவிலுக்குப் சென்று அங்கே வணங்கு
கிறதற்காக அங்கிலிப் பண்பு வளர்த்து இருக்கிறதைக் கண்டு என்
ன? நீங்கள் அங்கிலியாரது பண்பு வளர்த்து வந்தீர்கள் என்று கேட்டான்.
அதற்கு அங்கே இருந்த ஒரு அது அங்கிலியன்; சூரியபகவானது
பாலனைவையுக் கத்தவிரதயத்தினது பாலனைவையுக் காட்டுகின்ற
து என்று.

அதற்கு பூதன் நீங்கள் சூரியனை வணங்குகிறீர்களா? இந்தக் கிரக
மும் சருவவல்லவருடைய கிருட்டியென்று நீங்கள் அறிமுகப்பட்டீர்கள்
என்று.

அதற்கு ஒரு மதமொழியாக அது எங்களுக்குத் தெரியும், அறிபா
மையுள்ள என் கத்தாவை அறிவதற்குத் தங்கள் பஞ்சபுவன்களுக்குத்
தொற்றத் தக்கதான பாலனைக் தேவையாபிரகடென்றது. அவ்
லாமல உணர்ந்தகரிய பிராவைக்காதாரமான சூரியன் எல்லாவற்றையும்
ஆசிரவத்தித்க் காப்பாற்றவருகிற, அசூரியபாகிய கடவுளுக்குப்பா
வையாபிரதா என்று.

பூதன் மதபடியும் உமது என்ம கடவுளுக்கும் அவருக்குப் பாலனை
யாக வைக்கும் பொருள்களுக்கு வந்தியாசமின்னதென்று அறிபா
ர்கள். அவர்கள் சூரியனைக் கத்தாவென்று சொல்லுகிறதமல்லாமல்
அதறி மோன அங்கிலியை அதற்குப் பாலனையாக வணங்குகிறீர்கள்.
நீங்கள் வெளிக் கண்ணாற் பார்த்து உட்கண்ணா மூடிக்கொள்ளுகி
றீர்கள். அப்படிப் பார்த்து பொழுது உலக வெளிச்சமேயன்றி
ஞானவெளிச்சம் தெரியாது. நீ யாதொரு வக்கிரகத்தைப்பெய்க்கிலும்
அதற்கு ஒப்பான யாதொன்றையெய்க்கிலும் உண்டாக்காதிருப்பா
யாக.

பரா. பிச்சு நீங்கள் யெலான கடவுள் என்னென்று சொல்லுகி
றீர்கள்.

பூ. நாகங்கள் யெகோவா அதோடு என்று சொல்லுகிறோம். அது
ற்கு இருக்கிறார், இருக்கிறார், இருப்பவரென்று அருத்தமாம்.

பரா. நீங்கள் சொல்லுகிற காயம் மோனதமும் மகத்தவமானது
மாபிருட்டியும்து. உமது பயக்கரமுமானது.

அடபொழுது உயிர்த்தில் இருந்த ஒரு இரிலைவன் வந்து நாகங்
க் அவரைப் பிதாவெய் சொல்லுகிறான் என்று.

பராசியனும் பூதனும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து அதுதான் பொ
யர். அந்நே கருபரும் உண்டையும் அடக்கி இருக்கின்றது. இருதய
ப் பற்றும் வைக்கத்தக்க பேருமாயிருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள்.

இவ்வயதமாய் சொல்லி உடனே அவர்கள் தங்கள் கண்ணை உயர்
ந்து வைக்கத்தட்டினார்கள் பட்சத்தடனையும் எங்கள் பிதாவெயெ
ன்று சொல்லி மூன்றுபருமாகக் கை கோர்த்து ஒருத்தரையொ
ருத்தர் சகோதரரென்று சொல்லிச் சந்தோஷித்திருந்தார்கள்.

பிராண சிணைகம்.

[True Friendship.]

சேர்த்திணைகையான சங்கையினும் உருக்கத்தினும் இருவரு
டைய மனத்திற் கொண்டிருக்கும் ஐக்கமே சிணைகமென்பபெயர். உ
தாரணமாக சிரேக்கை(Syracuse)என்றும் பட்டணத்தில் தெயோ
னிசி (Dionisius) என்றும் இராசா இராச்சியபாரம்பண்கை
யில் தாம் செம்பலன் குற்றவாளியாய்த் தீர்க்கப்பட்டும் கொண்பு
ண்ணுபெண்டியதாயிருந்ததினால் இராசா, அவனை கோக்கி உன் குற்
றத்தில் கிமித்தம் நீ தூக்குப்படவேண்டுமென்று. இதைக் கேட்ட
வுடனே தாமான், இராசா வே நீ என் சேவனை எடுத்துப்போட்டால்
கை தூதேசத்தில இருக்கிறஎன்பென்சாதி பிண்களை ஒருக்காலு
க்காணப்போற்றலினை ஆகையால் நான் இப்பொழுது அவர்களைக்
காணுமபடி ஆசையாயிருக்கிறேன். நான் அவர்களைக்கண்டு கொண்டு
வருமபடி உத்தரவுதாரமுள்ளேன். அதற்கு இராசா நீ போய்விட்
டலிதிரும்புவருவாயென்று நான் எப்படி உம்புவேனென்றார். தாம்

னென்பவன் மதமொழியாக இராசாவே நீ என்னில் சந்தேகப்ப
ட்டால் நான் வருமட்டும் என் சிணைகைய பிரியவை இடாக வை
த்துக்கொள்ளுமென்றான். காரியத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு இராசா
வினுடைய உத்தரவிப்படி வீட்டுக்குப் போனான். அவன் திரும்பி வ
ருகிறதற்கு முன்னமே இராசா அவனுடைய சிணைகைய பிரிய
வைக் காணுமபடி மறியல் வீட்டுக்குப் போனார். இராசா அவனை
கோக்கி பிரியவே நீ புத்தியுண்டுசெய்தகொண்டாய். அவன் இனித்
தன் சேவனை உணக்காக அவ்வது மதபெயருக்காக விடுவானென்று
நீ எப்படி கம்பலாமென்றார். பிடியு இதைக் கேட்டமாதிரித்தில் அநி
தயிரியக்கொண்டு இராசாவே என் சிணைகைக்குக் கொஞ்சமும்
கட்டம் வராபடிநானே பத்தாருமையும் அவனுக்காக உயிர்தீர்ப்பும்
படியாய்க்காத்திருக்கிறேனென்றான். அவன் திரும்பி வருவேனென்று
போயிருக்கிறான். அவனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்ப் போகாது
நான் மெய்யாகவே கம்பியிருக்கிறேன் என்சேவனைக்காணுமபடி அவன்
மெய்யாகவே வந்து சேருவானென்று நிச்சயிக்கிறேன். ஆனால் என்
சிணைகையின் சேவனைக் காக்கும்படி கத்தாவை வேண்டுகொள்ளு
கிறேன். நான் இருக்க அவன் சாகவேண்டியதென்ன? அதுவுமல்லாம
ல் அவன் மெய்யாகவே அந்த சேவனைக்கப்பட்ட காலிலேஇங்கே வக்
து சாவான். ஆனால் அவனுடைய பென்சாதியும் பிண்களும் அ
திமமாக வருத்தவார்களே நான் செத்தால் யாதொரு கட்டமில்
லை. ஆகையால் என் சிணைகைய சேவனைக்கட்டும் நான் இப்பொழுது சா
கிறதகலமென்றான். இதைக்கேட்டவுடனே இராசா அநிசயித்துப்
பி மித்தார். அங்கும்படிக்கான நான் உத்தபொழுது பிடியு மறியல்
வீட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டான். அதிக சந்தோஷத்தினால்
அங்குதரத்தில் ஏறிச் சுற்றிச்சுற்றி என்னைக் சமீக்கைக்காட்டி அவ
ர்களுக்கு ஒரு செய்தி சொல்லும்படி துடங்கினான். எப்படியெனில்
கத்தர் என்னிற் கருபையுள்ளவராய் என் செய்கண்க் கேட்டாரெ
ன்று என்னுகிறேன். ஏனெனில் என் சிணைகைய தாமாதுக்குச்
சை தடையுண்டாயிருக்க வேண்டும். பராபரன் தாமே அவனை வ
ராத்தபடிக்கு உயிர்த்தப்போட்டார். இனி நான் சேத்தயிப்பாடு வ
ந்தால் அவன் சாகாயல் தப்பிக்கொள்வான். இதுவே கல்லது, இது
வே என்னுடைய என்னம் என்று பிடியு இப்படிச்சொன்னவுடனே
சங்கைக் எல்லாருங் கூக்குரலிடும்படி தவங்கினார்கள். அக்கவேண்
டாமென்று உக்குரலுமுண்டாயிற்று. அவ்வேளையில் தாமாது அதிக
வேகமாய் வந்து தங்குதிரையை விட்டு இறங்கித் துக்குமரத்திற்பா
ய் சின்று பிடியவைத் தழுவிக் சொன்னதாவது ஆ! சிணைகையே நீசா
காதபடிக்குப் பராபரன் உன்னைத் தற்காத்ததற்காக அவருக்கு இ
தைத்தொத்தரம். பிடியுவென்பவன் தாமாதுத் தழுவிக் துக்கத்தட
னே சொன்னது ஆ! சிணைகையே ஏன்வந்தாய்! இதுவே உனக்கு அ
னுவாயிருக்கின்றது. எவ்வளவாய்என்னுன் துக்கப்படுகிறதென்பதை
நான் பொறுத்துக்கொள்ள உடாதென்றான். நியோனியை என்னு
ம் இராசா இவைகளைக் கேட்டவுடனே பிரமித்தான். அவனுடைய
மனக்கண்ணைத் துக்கப்பட்டன அவனுடைய இருதயம் உருகிற்
து. அவன் சிணைகையத்தை விட்டபடி, அங்குமரத்திற்பிட்டப் போ
ய்ச் சொன்னதாவது உங்களுடைய சிணைகைப் பொருள் நான் ஒரு
க்காலும் காணவில்லை. இதுவே சன்மாரக்கம்; சன்மாரக்கத்துக்கு
த்தக்க பலன் அளித்திற ஒரு கத்தர் இருக்கிறார். இதை நீங்கள் கம
பிச் சீர்த்தி பெற்றீர்கள். ஆகையால் சேயுங்கன். சன்மாரக்கப் போ
தனைப்பிலே உங்களுடைய மகத்துவமான சிணைகையில் ஒரு பக்கை
எனக்கு அருளுகின்றென்று சொல்லி ஒருவரையுக் துக்காதபடிக்குக்
கட்டப்பட்டார்.

நடைதம்.

[Answer to the Question on Nydatham in last Number.]

குராமக்காரரே,

உங்கள் உதயதாரகை, சம். சஞ்சிகை உகம். புறத்திற் கண்டிரு
க்கிறபடியே கைதார் த்தவினேதருப வேலாயுதர் சின்னப்பா எ
ன்பவர் புதுவை வேதகிரிமுதலியாரார் பரிசோதித்து அச்சிற்றிப்
பிக்கப்பட்ட கைதர் அச்சுப் பிரதிப்பிசெய்யுச்சிலொன்றருக்குட்
வண்குலமென் துஞ்செய்யுச். குடவண்குலம் வயிதாதினின் மணி

கொழிக்கு, மடுவில்வானசுருவுகாட்டியதபோன்றதிலும், கடுகொன்மாதகார்த்தில் கதுவிடாதகன் புடைகொணர் கருத்தினைப் பொருப்போகது. எனவிரகுத்தென்றும், அதன் கருத்துத் தமது சிற்றறிவுக்கு விளக்கவில்லையென்றும், கற்று வல்லபுலவரச்செய்யுக்குப் பண்ணுமுத்தத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறார். ஆனால் அவரொழுதிக்கொண்ட இச்செய்யுள் வேதவிரிமுதலியாராத் பரிசோதித்த அச்சுப்பிரதிபிற் செய்யுட்டு வேறுபட்டிருக்கின்றது.

அந்த வேலாயுதர் இன்னப்பாவோகைதார்த்தத்தினோன். ஆகையால் மேற்கண்ட வேறுபாடு அவர்தானே வேதவிரிமுதலியாருடைய செய்யுளைத் திருத்தினதாகக் காணப்படுகிறது. அப்படியாயிற்றென்றாலும் திருத்தத்தின்படியே அதனருத்தத்தையும் விளக்குவாரென்று தெளிவாயிருக்கிறது. பின்ன அதற்குத்தம்பண்ணப் பிரர் பிரயாசப்பட்டு நோம்போக்கவேண்டியதில்லை. அல்லாமல் வேதவிரிமுதலியார் திருத்தின் செய்யுட்படிக்கோ அருத்தம்பண்ணலாம். ஆனால் அத்திரு வேறுபட்டிருக்குத் செய்யுட்குத்தங்கேட்டிருக்க வேதவிரிமுதலியாருடைய செய்யுட்குத்தம்பண்ணுவோமானால், கடம்புரிக்குவழியாதோவென்றவிடம்புணியென்னவென்று. என்னுற்போல் விடை வருவாரும். ஆகையால் அதற்கும் அருத்தம்பண்ண இடமில்லை.

ஆண்க்கோட்டை துராசசேஷுடைய பங்குணியி. கதி விரிமுத்து இராமலிங்கம்.

புதினச் சங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணத்திற் கூடிய சுப்பிரீங்கோட்டிக்குள்ளே இறியினல் வழக்குகள் தீர்த்த அப்பந்த காரியங்கன் பிறமிட்ட மாதம் உல. திகதி சனிக்குடிகை தொடங்கின.

கனம் பொருத்திய ஸ்தீதார்த்துத் துரையும் பெண்ணாடியும் பிறமிட்ட மாதம், உடம்ப. திகதி கொழும்புக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள்.

கைப்பிர்தான கோட்டிரெக் துரை இச்செவடி யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொன்மாதகை சிபயிக்கப் பட்டுத் திருக்கோனாமலையிலிருந்து பிறமிட்ட மாதம் உஅ. திகதி இவ்விடம் வந்திருக்கிறார்.

இயாழ்ப்பாணத்தில், ஆபத்துக் குதவி என்னும் பேருள்ள ஒரு சங்கம் சீக்கிரத்தில் உண்டாகுமென்று கேள்விப் படுகிறோம். இவ்விடத்தினுள்ள வறியவர்களுக்கு உதவி செய்கிறதற்கு அப்படிப்பட்ட சங்கம் மிகவும் வேண்டியதாயிருந்தது. இதைப்பற்றி ஒரு பிரசித்தமான கூட்டம் இயாழ்ப்பாணத்திற் கோடு கூடப்பட்ட அறைவிலே கூ. திகதி செவ்வாய்க்கிழமை கூடப்படுமீ. அந்நில், இக்கிலேசகாரர், வெள்ளக்காரர், கதாத்தவர்கள் வந்து கூடுவார்களென்ற எம் பிக்கை உண்டு.

சற்கமிசியோன் சங்கத்துக்குச் சேர்ந்த குருவாசிய கனம்பொருத்திய யானைதன் எப்பவரும் பெண்ணாடியும் கல்லூரில் வந்திருக்கிறார்கள்.—அவர் கதாத்தவர்களுடைய யத்துக்காகப் பிரயாசப்படுகிறாரென்று கேள்விப்படுகிறோம்.

கொழும்பு.

வியாழக்கிழமை இரவு வெள்ளக்கிழமை விடியக் கனம்பொருத்திய மோசாடுத்துத்துரை வீடு களவுபோயிற்று. அந்த வீடு கிறைத்தலிலே கனம்பொருத்திய மோசர் சென்னாறுடைய வீட்டுக்குப் போகிற தெருவில் உள்ளது. கன்வர் வெளிவருத்தைச் சுமரித் கல்லுப் பிரித்துச் சுமையையும் அரித்து வழிவைத்துக்கொண்டு கதையும் எதோ ஒரு விதமாய்த் துறப்பட்டது. இப்படி அவர்கள் இலகுவாய் உட்கொண்ட துரையுடைய மகன் இருக்கிற அறைக்குட்போய் மேசைகள் இலாச்சிகளைத் திறந்து உடுப்பு முதலான பலவற்றையும் எடுத்துத் தந்தப் பின்ன அருளவில்லை. பின்பு அவர்கள் வீட்டில் மற்ற ஓரத்தில் துரைபடுத்திருக்க அறைக்குட்போய் வெளிச்சமுட்கொழுத்தி இட்டமாய் உலாவிக் கட்டிலோரத்திலே காற்காலியினைமேற்போட்டிருந்த ஒரு கதாத்த அங்கியையும் ஒரு குப்பாயத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு அதுமாரியைச் சோதித்தார்கள். அந்த அதுமாரி அருகடைய கால்மாட்டிலே இருந்தது. அப்பொழுது அவர் வழித்து வேலைசாண்க் உட்பட்டவும் கடைக்கன் பார்வையாய் அவரைப் பார்த்துக்கொண்டு எதிர்த்த கதவாலே வெளிக்கிட்டார்கள். அவர்கள் இரண்டு மலாயக்காரர் என்று கண்டுகொண்டார். அந்தத்துரையின் மகனின் சாமான்களில் பலவற்றையும் ஒரு எழுத்து

ப் பெட்டியையும் துரையுடைய இரகசியக் கட்டாசிகன் கைக்கிற ஒரு உறைபையும் (லஅ) பவுன் காசையும் முச்செய்குமத்த அக்கியையும் குப்பாயத்தையும் கொண்டுபோய் கட்டினான். கருவல் கேட்டு பொலிகமார் அந்த இடத்திலே சீக்கிரத்தாரன். ஆகிலும் அத்திலே இருக்கிற பொலிகமேயுடைய துரை அதை ஓராய்த் தல உடைமையனைப் பிடித்துக்கொண்ட வல்லபத்திற்கும் பிரயாசத்திற்கும் அவரை கிப்பத்து புகழுகேயிருக்குது.

சங்கைபோந்த தென்னியான் தாலிவையரைப் பற்றிக்கித்தவராய் இருக்கப்பட்டவர்களுக்கு அபயமிடப்பட்டது. அவர் பவுன் அளவுக்குக் கட்டினியாய் இருத்துவருடமொன் துக்குவரன் சம்பரம் பெற்றதும் தமக்குக் கட்டக்கொடுத்தவர்களுக்குத் தக்கொன்ன வழியல்லாமல் இருக்க அவராலும் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறான். அவருடைய கடனிற்கும் பொருட்டாய் கட்டக்கொடுப்பவர்களுடைய கையெழுத்துக்களை கெம்பிலர்த் தலைவையிற்றில் துரையும் வாக்குகிறார்கள்.

கன்குபியே இறப்பிறமாத கோவிலொன்று கட்டும்படிக்குணம் தன்னிலைதற்குச் சிறிது காண்கு முன் ஒரு சங்கம் கூடியதில் மகா ராசா சங்கத் தலைவராய் இருந்தார்.

இலக்கைத்தீவுக்குக் கோவணதோராய் வரவிருக்கிற, சிறி. ப. ப. வெண்பவர் தமது பரிவாரத்துடனே வருகிறமாதம் கப்பலேருக்கிறார்.

மேலான கனம்பொருத்திய கோவணதோர் பண்ணியைத்த உற்போக சிபயித்தல்களாவன,

கனம்பொருத்திய நோரனர்த்துரை முத்தியைக்குத் திரசாருக் கிசனாராகவும்,

கனம்பொருத்திய நயித்தரை கோவணமேத்து வரவுக்கு ஆதர்த்த அக்கற்றன் சென்னாறு கத்துறெல் ஆசுவல் கனம்பொருத்திய அன்னிதனத்தந்துரை வருமளவும் இந்த வேலை பாசீப்பார்த்தெம்பினா துரை ஆகற்றியின் காரியங்கன் பார்ப்பார்.

மேலுமுண்டான உத்தியோக சிபயித்தலாவன, மோயாடுத்துரை கடுப்பிரிவுக்கு ஏன் தம் பிக்காலாகவும்,

கைவாட்ட துரை காலிக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும்,

கால்பித்துரை மேற்பிரிவுக்கு இரண்டாம் ஏன் துரு கிலாபம் துருத்துக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும்,

உலாக்கத் துரை தென்பிரிவுக்கு இரண்டாம் ஏன் துரு கிலாபம் துருத்தோட்டைக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும்,

இலவலிப துரை கொழும்பில் காலம் கொம்மத்தீக் கோட்டுக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும், கனம்பொருத்திய தாலபத் துரை கெட்ட பிரிவுக்கு இரண்டாம் ஏன் துரு கிலாபம் துருத்தோட்டைக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும், கிலயிக்கப்பட்டிருக்கும் உபிரிவுக்கு இரண்டாம் ஏன் துரு கிலாபம் துருத்துக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும் அபிட்டிகளாய்ப் பார்ப்பார்.

ஒத்திறந்தித்துரை யாழ்ப்பாணத்துக்கு இரண்டாம் ஏன் துரு கிலாபம் துருத்தோட்டைக்கு கலத்திற்கு கீதவாளுகவும்.

இந்தியா.

இற்றைக்குச் சிறிதுகாண்குமுன், ஆவுக்கான் குகிறமேற் செல்லுடனே எதிர்கப்போன இடத்தில் இரண்டாம் வங்காளக்காலப்பட்டான கெத்துப் பின்வாங்கியபடியிலுலே இந்நியாவின் செஞ்சலியைச்சேர்ந்த மகா இராசா சென்னாறு அந்த இரண்டாம் வங்காளக்காலப் பட்டானத்தைச் செனைவைப்பட்டுத் தன்மும்புக்க உத்தாரஞ்செய்திருக்குது.

தென்மாற்கு தேசத்தின் இராசா நிறம்புரையுத் தரங்கன்பாடியும் எலத்திலே விடப்போகிறார்.

தீனையாப்பூர்.

தீனையாப்பூருக்குத்த சேதாமாலிவருக்கும் வேபத்திது மிசியோனுக்கு உரோதமாய் ஒரு கலாதிபுண்டாயிற்று. குருவாசிய கிழியென்பவருடைய சிவன் இரண்டுக்குற்றதாயிருந்தது. அவ்வுருடைய தென்கொருவனைக் கொன்றுபோட்டார்கள். கம்மட்டக்காரரில் ஒரு பருதியார் அதுகாரியஞ்செய்ததாக அக்கைகண்டிருக்குது. அந்த தீராமையை மிசியோனுச்சேர்ந்த சிறிதுபேர் அளவிட்டு ஏமாற்றியிருக்குது.

தீனம்.

கைப்பிர்த்தான் எவ்வியற்று, கு என் பி, கைக்கோத்தவுவிவருக்கோட்டைகளைப் பிடித்துப் பிறகு முதல் முதல் என்னக்கோய்லுக்கிற கெம்மண்டனனுக்குச் சீட்டுப் போக்கு வரவுசெய்யத் தொண்டி கீ துக்கிவிடுகிற கொடியை இறக்கிப்போவோயாகில், இக்கிலே

ரர் சண்டையை யொழியார்கள் என்று அறிவித்தார். அதற்கு மொழியாக அந்தச் சண்டைப்பித்தான் ஆகவே அனுப்பிவைத்தான். அன்னக்கேயின் கொம்மாந்தன் தனது கொடிகளை இறக்கி தான் தான் கோட்டையைக் கொடுக்கிறதில்லையென்று சமாதானப்பண்ணிக்கொள்ளுகிறதற்குத் தங்களுக்கு மெத்த விரும்பம் இருந்த சண்டைசெய்ய வந்தால் அதற்கும் ஆயித்தந்தான் என்றும் சொகொண்டு போன இங்கிலிக்காரனிடத்திற் சொல்லி அனுப்பினான்.

இங்கிலிக்காரர் கேட்ட கேள்விக்குச் சீனர் இடக்கொடாதபடியும் போருண்டாக்கது. அதில் இங்கிலிக்காரர்களின் கோட்டையையும் தயைத்தோன் கோட்டையையும் ஒரே வேலையிற் பிடிக்கச் செய்தார்கள். எப்படியென்றால், யோமுக்கிழமை காலமே மூன்று புனைக்கப் படுகையில் ஊர்ப்பிறந்தாருமது காலமாகும் இருந்து ஏரோப்பையரும்நாதாது கப்பல்காரரும் ஆக (துகா) போ. மைபூர்பிறுத் என்பவர் தலைமையாற்றிப்போய்க் கரையிலறங்கினார்கள். மற்றவ் கப்பல்களிலுள்ளவர்காரரும் சம்பிக் கோட்டையின் கீழ்வத்திரிகைக்கு எதிராய் திரிபிரகங்கித் திர்த்தார்கள். அந்த வேலையிற் இரண்டு புனைக்கப்படுகல் கொஞ்சகாலக்கு முன் கட்டின சாமக் கோபுரத்திலேம்பாக் குண்டுணைப் போட்டபுக்கக் கரைச் சண்டைக்குப் போய்க் இத்தச் சாமக் கோபுரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அதற்கால் இருந்த கெடிதைலத்தில் மகா மும்முரமாகத் துப்பாக்கிச் சுட்டார்கள். இதின் பன் புனைக்கப் படுவிலிருந்த வேம்பாக் குண்டுக்கு எதிரிச் சூழிப்போட்டையில் இருந்து சுட்டப் பட்டபிடுகு மணியளவில் இங்கிலிக்காரர் கோட்டையை முற்றுகப் பிடித்த கொடி போட்டார்கள். வெகு சீனர்இறந்துவிட்டார்கள். கோவடிலுங் கோட்டைக்கு அருகான கடலிலுஞ் சவங்கல் மித்ச்சீனரிள(இர) பேருக்கு மேற்படச் செய்தார்கள். இங்கிலிக்காரர் செய்தது மூன்று பேர். காயப்பட்டது (உசு)பேர். இதுகாரிய என்னியிலே இப்படி நடந்தது. அதற்குத்தெற்காய் மூன்றுமயில் மத்தில் இருக்கின்ற கொட்டா என்னுங் கோட்டையை நாலு காலகாலுடையவந்தகட்டார்கள் அதற்கு எதிரிச் சூழிமிகவுக் துணிவத்தொருசு நேரத்தக்குக் கோட்டையிற் இருந்து சுட்டப்படும்பாடு பிரகங்கிச் சவங்கலெட்டுப்போக ஒரு கூட்டஞ் சவிலி கப்பலில் இருந்து இறங்கிக் கோட்டையைப் பிடிக்கப்போகச் சீனசாரும்மையும் அவர்களுடனே புத்தமண்ணியும் நோற்றுப்போய்கள். ஒரு கப்பலுக்குச்சேர்ந்த முதல இல்லத்திலுக்குக்கு இடம்போக செஞ்சில்ல ஒரு குத்துவிழுந்தது. பதினொருமணிக்கு இங்க் கோட்டையிலும் இங்கிலிக்காரடி பறந்தது. இத்தக்கோட்டைகளைப் பிடித்தபிற்பாடு புனைக்கப்படுகல் சீனருடைய சண்டைப்படுகல் அழிக்கும்படிக்குப்போகத் தண்ணீர் பரவையானபடியில் எல்லாம்போய்க்கொண்மொட்டாமல் அதிலான்று எட்டித்தடிப்பித்துப்பண்ணிண்டு கப்பல்கள் அழித்தது. மற்றவைகள் இவருகிறதைக் கண்டு பயந்து தப்பியோட இறையிருந்து வானத்தை கொழுத்தி விட்டார்கள். அந்த வானம் சீனருடைய கப்பல்களில் ன்றில் விரூத்து அதிலுள்ள வெடிமருத்திலெபற்றிச் கப்பல் வெடித்து. அனேக கப்பல்களிலிருந்த சீனா கடலுக்குள்ளேகுதித்துக் கரக்குத்தப்பியோட இங்கிலிக்காரர் அத்தக் கப்பல்களைச் சுட்டுப்பாட்டார்கள். மறுபடி வெள்ளிக்கிழமை அன்னக்கோயிற் பிரதா கோட்டையைப்பிடிக்க எத்தனப்பட்டிச் சில வேம்பாக்குண்டு விட்டார்கள். இப்படியாக நெருக்கி புத்தம் பண்ணிக்கொண்டு குறையொழுது ஒருபகுதியினையிலே சண்டையெழித்துப்பிடிக்கொரு கொழுத்தி எல்லாரும ஓயித் தவிட்டார்கள். இது எப்படிச் சம்பலித்ததென்றால், அவ்விடத்திலிருந்த சீனர் தாங்கள் கத்தன் கக்குக் கடிதமனுப்பிப் பிற்பாடு மறுமொழிசொல்லுவோமென்றதில் சண்டையெழ்த்தப்பட்டது. இங்கிலிக்காரருடைய கேள்விக்கு சீனர் இடக்கொடாதேபோலு மறுபடியுஞ் சண்டைதான்.

எகிப்த்து.

கலத்தன் எகிப்த்தின் பாட்சாவின் ஆளுகையையும் அதிப்போல் துசொம்பலிடாகத் தன் வீட்டுக்குவரவேண்டிய உரித்தையும்மகம் ஆலிக்குக் கொடுத்துப்போட்டார். பாட்சாவோ போக்காரியில் முழுதும் தொய்ந்துவிட்டதாகவும் சமாதானம்பண்ணும் வித்தையும் கற்கப்பிரியப்பட்டுருகிறதாகவும் தான். இனிச் சர்த்மார அரசசெலுத்தத் தெண்டிக்கிறதாகவும் காட்டுகிறார். வியாபாரச் சபடத்தை கித்தம் கீக்கி இட்டமாய் வீட்டுவிலும்புக்கான எண்ணங்கள் ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்றெறித்து தானியம் தின்பதார்த்

தம் முதலான வியாபாரங்களைச் செய்யலாமென்று உத்தரவாயிற்று. செவலைலேயிருந்த ஹண்டர்வ் கொஞ்சம் திரும்பத்தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டார். பட்டாளத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் செவலைக்கும் மகாநெய்வுக்கும் போக்குவாத்தாயிருந்தார்கள். தை. ம. 1. 20.

Summary of News.

JAFFNA.—The Supreme Court has closed its criminal sitting, and the appellate Court was opened on Saturday the 20th ult. It was supposed that the Sessions would close about the 2d instant.

The Honorable Mr. STARK and his lady left Jaffna for Colombo on Monday the 22d ult.

Mr. ATHERTON was to have left for Batticaloa on Monday or Tuesday last. Capt. Cochrane, recently appointed Commandant at Jaffna, arrived here from Trincomalee on the 28th ult.

We understand that a "Friend-in-Need" Society will shortly be formed in Jaffna, such an institution having long been considered very desirable for affording relief to the poor of the place. A public meeting will be held for this purpose at the Court House in Jaffna on Tuesday the 9th instant. It is hoped that a numerous assembly of English, Burgher and Native gentlemen will be present on the occasion.

The Rev. Mr. JOHNSTON, Missionary of the Church Missionary Society, and Mrs. Johnston, arrived in Jaffna some days ago and have taken their station at Nellore. It is his purpose, we understand, to devote his labours entirely for the benefit of the native population.

Sir C. Campbell, the Governor of Ceylon, and suite, will sail next month on board the *Great Liverpool* for Alexandria.

COLOMBO—Robbery.—On Thursday night, or early on Friday morning last a daring robbery was committed at the house of the Revd. E. Mooyaart, situated at Slave Island, near the road leading down to the residence of the Honorable the Major General. The robbers effected an entrance by taking up the large bricks in the outer Verandah, and digging a hole, preparatory to excavating a way for themselves under the door; which however became unnecessary, as the upper bolt had not been shut, and the door opened on the removal of a few bricks. Thus they obtained an easy and quiet entrance into the room in which Miss Mooyaart was sleeping, and although they ransacked her drawers, Toilet table, &c., taking away several dresses and many other things she did not awake.

They then proceeded to the other end of the house where Mr. Mooyaart was sleeping, lighted a lamp, and leisurely entered his bed room. They took a black cloth Coat, and an English boat Cloak off a chair at the bed side and were in the act of examining an almirah at the foot of the bed when he awoke, and shouted out for a servant, on which they walked deliberately out of the room, keeping a sharp side glance on Mr. M. as they passed his bed, who distinctly saw that they were two Malay men. They quickly made their escape by the front door—taking with them in addition to Miss Mooyaart's things, a writing desk and leather case with Mr. M's private papers, and £13 in cash—as well as the black Coat and boat cloak. On the alarm being given, the Police were soon on the spot;—and much praise is due to Mr. Bolhart the Constable at Slave Island, for his exertions in making a long and diligent search, thro' which a good deal of the stolen property was recovered.

Colombo Observer, Feb. 22.

An Appeal has been made to the Christian public, in behalf of the Rev. Christian David. It is stated that he is encumbered with a debt of about £400, with no means of satisfying his creditors, who are strongly pressing him for payment.—The salary he receives from Government we believe is only £200 per Annum. Mr. David has been for a number of months amongst his friends at Colombo. Messrs. F. J. Temple Esq. and W. H. Whiting Esq. of Colombo, have kindly offered to receive subscriptions in his behalf.

THE RIGHT HON'BLE THE GOVERNOR is pleased to make the following appointments in the Civil Service to take effect from the 1st instant.

The Hon'ble G. TURNOUR Esq., to be Treasurer and Commissioner of Stamps.

The Hon'ble H. WRIGHT Esq., to be Auditor and Accountant General and Comptroller of Revenue.

The above mentioned Officers will continue to discharge the duties respectively of Colonial Secretary and Treasurer till the arrival of the Hon'ble P. ARSTRUTHER Esq., Colonial Secretary; and F. J. TEMPLE Esq., will conduct the duties of the Audit Office during that period.

His Excellency is further pleased to confirm the undermentioned Officers in their present acting appointments.

J. N. MOOYAART Esq., to be Government Agent and Fiscal for the Central Province.

A. STEWART Esq., to be District Judge of the District Court of Galle.

J. CAULFIELD Esq., to be Assistant to the Government Agent of the Western Province and District Judge of the Chilaw and Putlam.

C. P. WALKER Esq., to be Assistant to the Government Agent of the Southern Province and District Judge of the District Court of Hambantotte.

T. LAVALIERE Esq., to be District Judge of the District Court of Colombo No. 4, (Caltura.)

The Hon. G. C. TALBOT Esq. to be Assistant at Trincomalie to the Government Agent for the Eastern Province. He will however continue to act as Assistant to the Government Agent for the Northern Province and District Judge of the District Court of Manaar.

H. O'GRADY Esq., to be Assistant at Jaffna, to the Government Agent for the Northern Province.

KANDY—A meeting was lately held in Kandy for the purpose of raising subscriptions for the erection of a place of worship in the town, for the accommodation of those who profess the faith of the established Church. His Excellency the Governor was in the chair—Resolutions were adopted and a standing Committee of 21 members appointed to carry them into effect.

INDIA—A general order has been issued, by the Right Honourable, the Governor General of India in Council, directing that the 2d Bengal Cavalry be struck out of the List of the Army—for first refusing to charge and then cowardly retreating in a late engagement with a company of Afghan horse.

Attack on the Dinajpur Mission and the murder of a native preacher.—An attack has been made on the Baptist Mission at Sadamah near Dinajpur. The life of Mr. Smylie the missionary, was endangered and one native catechist has been murdered. The parties suspected are a portion of a gang of coiners whose wickedness had been detected and exposed by some parties connected with the mission.

Piracy and murder at the Nicobar Islands.

The Whale ship Pilot, of London, touching at one of the Nicobar islands in Dec. last to obtain fresh supplies, and refit, was taken possession of by the natives—while a large proportion of the crew had gone on shore in the ship's boats. A simultaneous attack was made upon the boats' crews, by the natives on shore. One party succeeded in reaching their boat and putting out to sea with the loss of 2 their number, who were overtaken and killed by the spears of the natives. Of a crew of 33 persons only 10 escaped. These put out to sea in an open boat, and after suffering severely from hunger and thirst for several days were at last picked up by H. M. ship *Crusier*. The Captain of the *Crusier* immediately proceeded to the place where the event occurred and found the Pilot at anchor, but stripped of her sails and running rigging, and of every particle of iron that could be removed. The Deck of the vessel was also marked with blood. A party well armed was sent on shore, who found no natives, but discovered portions of the Pilot's cargo—distributed in the different villages or clusters of huts that they visited.—After removing such as had not been destroyed—the villages were burned. The natives were supposed to have fled far into the jungle or to the adjacent island.

CHINA—By the Colombo observer extra of Feb. 16—we are put in possession of the following interesting intelligence brought to Galle, by the Brigand. It appears that the Chinese had failed to comply with the demands of the English, and in consequence hostilities were commenced, by an attack being made simultaneously on the forts of Chu-en-pe and Ty-kok-tow a detailed account of which is given below.

On Thursday morning the Steamers *Nemesis*, *Enterprise*, and *Madagascar*, took the troops on board, consisting of about 700 Native Infantry, (the Madras 37th and Bengal volunteers) and about 200 Europeans, of the invalids lately returned from Manila in the *Ernard* and *Defiance*, and these, with about 400 marines, in all about 1,300 men, under command of Major Pratt, of H. M. 26th, were landed, the Marines in boats from their respective ships, in a bay below Chu-en-pe fort, three men of war, the *Caliope*, *Larne* and *Hyacinth*, took their position opposite the lower battery of Chu-en-pe fort, and opened a fire upon it, whilst the Steamers *Nemesis* and *Queen* threw shells with great effect into the upper fort or watchtower, a building only lately erected, in a commanding position, and which soon compelled its garrison to evacuate it. H. M. landforces which met with some resistance, after ascending the hill took possession of this upper fort, and thence opened a tremendously destructive fire of musketry upon the garrison of the open battery below, and these were seen, from the ships, attempting to save themselves, by creeping through the embraures and leaping down upon the rocks below, a height of about twenty feet, which must have been fatal to many. The cannonade from the ships was no longer answered from the fort, and at about half past eleven o'clock the English took undisputed possession of the fort and planted the Union Jack upon the walls. The loss of the Chinese has been tremendous, they after the watch tower had been taken, having no means of escaping, and the fort and the water near it were filled with dead bodies—their whole number in killed is variously estimated at between 5 to 700; our informant thinks the former to be about right. The English had of the land forces only 3 men killed and 26 wounded. The ships of war, as far as we have heard, suffered no loss. The watch tower mounted 10, and the lower fort about 25 guns.

Whilst this was enacting at Chu-en-pe, H. M. S. *Druid*, *Samarang*, *Moderate* and *Columbine* took up their position opposite to the fort of Ty-kok-tow, about 3 miles to the southward of Chu-en-pe, and opened their fire upon it, which was for a while returned with great spirit, but the guns of the fort were soon disabled, when a party of sailors was landed to take possession, which they effected, but not without resistance from the Chinese, who are re-

presented to have fought bravely to the last, and the first lieutenant of the *Marang* was wounded in the breast by a spear. At about 11 o'clock the English flag floated from this fort also.

After the taking of the forts the Steamers were sent to destroy the junk boats that were in Anson's bay, but the water being very shallow, the *Nemesis*, towing at the same time some 10 or 12 boats could get near enough to do them effective damage. When the Junks saw her coming at low water they attempted to escape, but a rocket fired from the *Nemesis* must have entered the powder magazine of a Junk, as she immediately blew up. The crews of most of the Junks jumped overboard, and got away, and the vessels were set on fire by the English boats' crews, and 18 Junks successively blew up. Notwithstanding the exertions of the *Nemesis* many Junks escaped through a creek connected with the inner water. Bogue.

On Friday morning every preparation was made to attack the principal forts, An-ung-hoy, and H. M. S. *Blenheim* towed by a Steamer had already taken a position opposite it, and the *Queen Steamer* had sent some shells at Wang-tong fort, facing that of An-ung-hoy, when at about 9 o'clock a truce appeared at the Admiral's masthead, and a signal was made to stop from further aggression.

This interruption of hostilities was caused we understand, by the Chinese Admiral sending by means of an old woman in a tanka boat a flag of truce to Captain Elliott, praying for delay that he might send a despatch to the British Government, and, as has always been the case hitherto, the wishes of the Chinese were immediately attended to, and time given them until Monday night when they do not comply with all the demands it is understood hostilities will recommence.

The following is Capt. Elliott's official notice of the attack.

CIRCULAR TO H. B. M. SUBJECTS RESIDENT IN MACAO—

Negotiations having been interrupted, the positions of Chu-en-pe and Ty-kok-tow were simultaneously attacked this morning by sea and land, and both fallen to H. M. Arms.

It will be very satisfactory to H. M. subjects to learn that this gallant achievement was effected with trifling loss, notwithstanding an obstinate and honorable defence at all points. (Signed) CHARLES ELLIOTT.

7th. Jany. 1841.

H. M. Plenipotentiary at Macao.

Later News.

It is reported—that Capt. Elliott after the capture of the Forts at Chu-en-pe and Ty-kok-tow, took the first step to open communications with the Chinese commandant of An-ung-hoy; a message was sent, through some of the Chinese officers, to that officer, informing him, that if he would haul down his flag the British would cease hostilities; in reply to his communication, the Chinese commandant deputed herds in the tanka boat.

When the commandant of An-ung-hoy hauled down his flag, he sent a British officer who brought the message, that he could not surrender the fort, and also, that though they were desirous of peace, they were at the same time quite prepared for war.

We have likewise heard that *Keshen* has sent a remonstrance to H. M. Plenipotentiary, lecturing him on his madness in attacking the Chu-en-pe and Ty-kok-tow forts, telling him no good will be done by such conduct, and saying "how he can possibly report such rebellious proceedings to his late Majesty."

TERNATE—one of the Molucca islands, was almost wholly destroyed by an earthquake in Feb. 1840.

EGYPT.—The Sultan has given Mahomet Ali, the Pachalic of Egypt, the hereditary succession of it in his family.—The Pasha is said to regard himself as tired of war—and desirous of studying the arts of peace, and proving himself a good Governor. Deliberations had taken place in the Council relative to the giving up of the monopolies, and it had been resolved to open the trade in corn and other edible agricultural products. The vice Consul at Suez had returned to his post and the vans were again running between Suez and Cairo.—Jan. 18—25.

During the approaching session of Parliament the effect of the present system of Land Tax, and the state of the Agricultural population of India, will be brought forward by Mr. O'Connell. The East India Petition for a reorganization of Duties and the state of Prison Discipline will also be discussed, inasmuch as the policy of any proceedings in Afghanistan and the war in China will doubtless be matter of party warfare, India will probably be more than an ordinary share in the proceedings of both Houses.

The King of Denmark has given orders for the disposal by sale of Serpore and Tranquebar.

AMERICA—Letters have been received from America as late as Nov. 1. The election of Gen. William Harrison to the Presidency is certain. Mr. Hon. Daniel Webster will probably be appointed Secretary of state. The change in the political prospects of the country has inspired a general confidence—that the financial embarrassments experienced for a number of years past will soon be removed, and business of every kind be preserved.

NOTICE.—Communications by mail either to the Publisher or to the Editors of the Morning Star, must be post paid to receive attention.